CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"Grace be with all them that love our Lord Jesus Christ in sincerety."
Eph. 6 : 24

SEPTEMBER 30th 1960 - No. 463 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B. HAMILTON, ONT.

16th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

De hondjes van Pavlov

Door Rev. Jac. Geuzebroek

Mogelijk hebt U wel eens eerder gehoord van de in de titel genoemde mijnheer Pavlov. Misschien weet U iets van zijn werk, waardoor hij een van de meest beroemde geleerden in de psychologie is geworden.

Voor wie niets van hem, noch van zijn hondjes weet, laten we de verklaring nog even rusten, om te beginnen met een heel andere geschiedenis.

Het was in het begin van de tweede wereldoorlog, dat de duizenden van de glorierijke, doch uit militair oogpunt nimmer verklaarde slag om Duinkerken, in Engeland aankwamen. Duizenden soldaten, die op onverklaarbare wijze niet door de overwinnende legers van het Derde Rijk waren vernietigd, hadden zonder enige dekking naar Engeland weten te ontkomen.

Met deze soldaten begon het. Onder hen waren er velen, die aan de zorgen van psychiaters werden toevertrouwd, omdat zij leden aan een psychische ineenstorting tengevolge van de doorgestane ervaringen.

Hoe deze mensen te genezen? Bij het zoeken naar een antwoord op deze vraag, deed men grote ontdekkingen. Door het toedienen van bepaalde "drugs" werden de patienten in een soort hypnotische toestand gebracht. Gedurende die toestand bracht men hen tot een nieuwe beleving van de verschrikkingen, die zij op het slagveld doorstaan hadden. De resultaten waren verrassend.

* * *

Maar men ontdekte meer. Op soldaten, die in werkelijkheid niet zulke ervaringen achter de rug hadden, maar gegrepen waren door de angst voor de mogelijkheid ervan, paste men dezelfde behandeling toe. Alleen werd dan het doorstane niet opnieuw opgeroepen, maar werd het gevreesde als werkelijkheid gesuggereerd. En de resultaten waren ook hier niet minder goed en verheugend.

Zowel in de ene als in de andere groep kwamen velen, die een "nervous wreck" waren geweest, als geheel herstelde en normale, gelukkige mensen uit de behandeling te voorschijn.

En hier keren we terug tot de naam, die in de titel van dit artikel is genoemd. Wat bleek namelijk? Eigenlijk min of meer toevallig ontdekten de psychiaters, die zich met deze experimenten op "geruineerde" soldaten bezig hielden, dat zij volgens hetzelfde principe werkten als de Russische geleerde Pavlov met zijn proeven op honden.

Deze Pavlov was een merkwaardig man. Uit pure wetenschappelijke belangstelling begon hij zijn proeven inzake reactie van het menselijk zenuwgestel lang voordat het Bolsjewisme in zijn vaderland aan het bewind kwam. Het feit, dat hij in 1936 op 86 jarige leeftijd stierf, geeft dat aan.

Via het onderzoek bij honden, dat vele jaren duurde, was hij in staat een zekere gelijkheid in reacties tussen mens en dier aan te tonen. Vooral wanneer het aankwam op reacties van het "nervous system". Hij stelde bijvoorbeeld zijn "proefhondjes" bloot aan angstaanjagende en utputtende omstandigheden. Grote verschillen in reactie kwamen daarbij aan het licht, niet tussen de individuele dieren als zodanig, maar Pavlov ontdekte, dat de oude indeling van mensen in bepaalde typen, ook opging voor zijn proefdieren. Het driftige of aggressieve type reageerde anders dan het flegmatieke, of meegaande type. Maar, hoe verschillend ook, voor elk type kwam er een ogenblik, dat het de spanningen niet meer aan kon en "afbrak". Dan ontstond een geheel andere wijze van reageren dan normaal was voor de "patient". Hij bleek op zulk een moment meer vatbaar voor bepaalde invloeden van buitenaf dan onder normale omstandigheden.

* * *

Dit was het aanknopingspunt voor de psychiaters in Londen. Nog voordat zij iets gelezen hadden van het werk van Pavlov, zoals hij het via zijn honden ook op mensen had kunnen toepassen, bleken zij met drugs en andere middelen in feite hetzelfde te doen als deze geleerde reeds jaren voor hen had verricht.

Misschien begint U nu reeds een beetje te begrijpen, waarom dit alles in ons blad geschreven wordt. Mogelijk ziet U al het verband met het veel besproken, maar nog weinig verklaarde probleem van brainwashing.

Toen bijvoorbeeld het proces Powers, de in Rusland neergeschoten Amerikaanse piloot, werd aangekondigd, vroeg heel de wereld zich af hoe deze man voor zijn rechters zou verschijnen. Zouden de aanwezigen een nieuw en duidelijk bewijs van brainwash aan te horen krijgen? "Neen", zeiden de westerse journalisten toen het proces begonnen was, "dit is in ieder geval een net uitgevoerd proces. De man is volkomen zichzelf, een rustige en beleefde vent." Van brainwash kon geen sprake zijn, daarvan scheen heel de wereld wel overtuigd. Behalve — ja, behalve bijvoorbeeld Dr. Sargeant, de schrijver van het boek "Battle for the mind", naar aanleiding waarvan ik dit artikel schrijf.

* * *

Dit is een verbazend aangrijpend boek, hierom zo aangrijpend omdat het in wezen een aanval doet op de hartader van het christelijk geloof, namelijk de bekering en het werk van de Heilige Geest daarin.

Deze Dr. Sargeant, een medewerker van het team psychiaters, dat in Londen de bovengenoemde patienten te behandelen kreeg, was van huis uit goed vertrouwd met het Methodisme, dat ontstaan is door de prediking van mensen zoals (en-vooral) Wesley. Wesley was in Engeland en Amerika de man, die duizenden bekeerde door zijn buitengewoon krachtige oproepen tot geloof en bekering onder dreiging van hel en verdoemenis.

Deze bekeringen gingen inderdaad gepaard met vreemde en wilde tonelen. Onder heftige gemoedsaandoeningen bij zijn hoorders, waarvan er niet weinigen bezwijmden, drong Wesley er bij zijn hoorders op aan een keus te maken "hier en nu" tussen eeuwige verdoemenis en eeuwig behoud.

Getroffen door de merkwaardige parellel tussen de verschijnselen bij de mensen onder het gehoor van Wesley en die bij zijn patienten onder de psychiatrische behandeling, begon Dr. Sargeant een diepere studie. Het resultaat vindt U in zijn boek. Een scherpe ontleding en "ontmaskering" niet alleen van de methoden van brainwashing voor politieke doeleinden, maar ook, via

(Vervolg op pag. 2)

Een ongewone "immigrante" die buitengewone attentie krijgt is deze Highland koe, die uit Schotland werd geimporteerd. Canada laat geen vee toe uit landen waar mond- en klauwzeer voorkomt. Vee dat in Canada wordt toegelaten blijft geruime tijd onder toezicht in een quarantaine-bedrijf te Levis, Quebec of Saint John, New Brunswick. Afgekeurde dieren worden afgemaakt of teruggezonden.

EEN DRUKKE ALGEMENE VERGADERING

Er is hard gewerkt in de grote zaal van de Algemene Vergadering in het gebouw van de V.N. te New York om de accomodatie aan te passen aan het met 13 uitgebreide ledenaantal. Een overzicht van de vergaderzaal tijdens de uitbreidingswerkzaamheden.

BEPERKING VAN IMMIGRATIE

Canada en Amerika zijn de landen met veel werkloosheid

Onder de bedreiging van een grotere werkloosheid dan in enig jaar na de tweede wereldoorlog heeft de Canadese regering maatregelen genomen om de toevloed van immigranten te beperken. Voor verschillende beroepen, zoals mijnwerkers, timmerlieden, metselaars, schilders, salesmen en farmers worden in het algemeen geen visa meer afgegeven, behalve in uitzonderlijke gevallen.

Een beperking van de immigratie tegen het invallen van de herfst is geen ongewoon verschijnsel en is zelfs regel bij het Canadese immigratiebeleid, doch de beperking is dit jaar strikter dan gewoonlijk.

Op 3 Augustus werd een speciale maatregel **afgekondigd waar**door met ingang van 31 Augustus bepaalde restricties van kracht werden en een tweede inperking werd van kracht tegen het eind van September. Gewoonlijk werden dergelijke beperkingen pas later in het jaar ingevoerd.

In 1956, toen de Canadese economie een snelle opleving doormaakte, zijn geen winterbeperkingen toegepast, maar het **volgend** jaar, toen de Conservatieven juist aan de regering waren gekomen, moest reeds vroeg in het jaar de beperking van kracht verklaard worden vanwege een daling van de conjunctuur. Tegen het midden van 1958 werden deze restricties langzamerhand weer losgelaten en men begon zelfs met het aanmoedigen van emigratie uit bepaalde landen.

Er zijn geen beperkende bepalingen van kracht voor een aantal beroepen waarin immigranten van harte welkom zijn vanwege een gebrek aan personeel zoals verpleegsters, dokters, medische laboranten, onderwijzers, accountants en sociaal werkers. Eveneens staan de mogelijkheden wijd open voor hen die in staat zijn, hun eigen zaak op te zetten, speciaal wanneer ze uit de Ver. Staten afkomstig zijn.

De verwachting van het totaal aantal immigranten in Canada voor 1960 is tussen de 112 en 115 duizend, iets meer dus dan vorig jaar, toen het totaal 106 duizend was, maar beneden het gemiddelde van de laatste tien jaren, dat 150.000 is.

Werkloosheid.

Canada en de Ver. Staten zijn uitzonderingen in de rij van de goed-ontwikkelde landen, wat de werkloosheid betreft. Frankrijk, Nederland, Engeland, Australië, Nieuw Zeeland en Noorwegen hebben allen minder dan 2 procent werklozen, maar Canada heeft (in Juni) 5 procent en de Ver. Staten zelfs 6.1 procent. In de meeste landen is de werkgelegenheid uitstekend te noemen.

De National Union of Public Employees heeft de Canadese regering verzocht geen immigranten in Canada toe te laten, voor wie geen werk aanwezig is. Advertenties in Engelse dagbladen, waarin Canada werd voorgesteld als het land der mogelijkheden met een uitnodiging voor immigranten zijn misleidend, zei Harley Horne van Calgary. Hij zei verder, dat de houding van de regering inzake de immigratie een gevolg was van de verlangens van de Canadian Manufacturers Association, die een arbeidsreserve wenst.

Integratie.

Een onderzoek, uitgaande van de openbare bibliotheken in Toronto heeft een beeld gegeven van de wijze, waarop de integratie van immigranten in het centrum en Westen van deze stad plaats heeft.

Hiertoe werden 509 immigranten en 344 Canadese ingezetenen ondervraagd naar hun leesgewoonten en hun omgang met personen van andere nationaliteit.

Het bleek, dat slechts een derde van de niet Engels sprekende immigranten in Toronto enige vorm van onderwijs in het Engels hebben gehad sinds hun aankomst in Canada. Van de voor-oorlogse niet Engels sprekende immigranten bekende 46 procent, nog steeds geen kennis van de Engelse taal te bezitten, zelfs niet rudimentair. Slechts een vijfde van de Italiaanssprekende personen bleek een behoorlijke kennis van het Engels te hebben vergeleken met 75 procent van de Duitsers.

Van de ondervraagde immigranten las slechts 57 procent wel eens een boek, van de Canadezen 70 procent. Maar zelfs van deze Canadezen bleek slechts 17 procent twee of meer boeken per maand te lezen en slechts 25 procent had de laatste tijd gebruik gemaakt van de openbare bibliotheek.

Van de voorloorlogse immigranten bleek een derde nog steeds geen Canadese vrienden te bezitten. Het rapport kwam tot de conclusie, dat zowel door opvoeding als door wetgeving het samenklitten van groepen van dezelfde (buitenlandse) taal tegengegaan moest worden, daar dit een van de voornaamste hindernissen is op de weg der integratie.

Van de Canadezen die ondervraagd worden, bleek de helft vrienden onder de immigranten te hebben. Beter ontwikkelde Canadezen zijn als regel meer vriendschappelijk ingesteld tegenover de immigranten dan zij die alleen maar elementaire opleiding genoten hebben.

ONTMOETING EISENHOWER-TITO

Na hun redevoeringen in de vergadering van de V.N. hebben de presidenten Eisenhower en Tito met elkaar van gedachten gewisseld. (telefoto)

De hondjes van Pavlov

(Vervolg van pag. 1)

Wesley, van allerlei bewegingen op religieus terrein, die via bepaalde methodes en techniek de mensen bij duizenden tot slachtoffer maken. Niemand zal betreuren, dat daarbij de bizarre religieuze bewegingen, die men vooral in de Westerse wereld aantreft, onder het oordeel vallen. Naast aangrijpende afbeeldingen uit de heiden-gebieden, treft men er ook niet minder angrijpende aan over de bekende beweging voor "Shake handling". Evenmin worden de opwekkings-bewegingen in bepaalde vormen gespaard. Dat men hier tevens een verklaring vindt voor de merkwaardige aantrekkingskracht van veel moderne muziek (Rock 'n Roll) is inmiddels wel duidelijk.

Maar toch is het wel merkwaardig dat een van de critici van dit boek, die, terwijl hij Pinksteren en Paulus veilig stelt als geheel andere grootheden, toch de waarde van dit boek aanwijst en wel daarin, dat het ons terecht waarschuwt tegen allerlei kwakzalverij, waarvan we in veel vrome bewegingen bar veel last kunnen hebben.

Natuurlijk is Dr. Sargeant mis ten aanzien van Pinksteren, want een nuchterder redevoering (of preek, als u wilt), dan Petrus hield op Pinksterdag, vindt men nauwelijks in hoge stapels prekenboeken. En van enige bijzondere "stress" op Paulus, waardoor hij onder de last van innerlijke conflicten of wat dan ook, op de weg naar Damascus een "nervous breakdown" kreeg, vindt u in de Bijbel geen spoor.

Dezelfde criticus merkt zo in het voorbijgaan op, dat de schrijver zelf enkele bladzijden voor zijn psychologische verklaring van de bekering van Paulus, vaststelt, dat de beste bescherming tegen bekering is: een brandend en "obsessive' geloof in een geloofsbelijdenis of een bepaalde filosofie.

Nu, we kunnen Paulus niet verwijten dat het bij hem daaraan mankeerde. Maar waar dit boek ook te vooringenomen mag zijn tegen een waarachtige geestelijke bekering, zodat zelfs practisch alle werk van de Heilige Geest wordt teniet gepraat, het opent toch zeer scherp onze ogen voor de noodzaak van zuiverheid in onze activiteiten in het maken van "bekeerlingen". Wij denken hier in het bijzonder aan onze zendings- en evangelisatie-activiteiten.

In dit verband is het merkwaardig dat men duidelijk een teruggang in de States en Canada kan waarnemen tegen allerlei methoden van revivalists, terwijl in Europa (ook in Nederland) bewegingen, die zich hiermee bezighouden, merkwaardig veel sympathie ontmoeten. Er is een gevaar van een bekeringstechniek, die werkt met psychologische middelen, of met een bepaalde techniek, die psychologische effecten verslijt voor Geesteswerk.

Welke prediker zal het element uit zijn prediking geheel kunnen uitbannen? Maar elke prediker zal wel voor zichzelf en voor God zich heel scherp moeten afvragen, wat hij predikende op het oog heeft. Hij zal ook vooral zichzelf moeten kennen. Want inderdaad zijn bepaalde hoorders geschikt om "gebrainwasht" te worden op gelijke wijze als de gevangenen achter het ijzeren gordijn, zij het met andere oogmerken.

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Chums
5. Alpacas
10. Ostrichlike bird (var.)
11. Portuguese seaport
13. Swedish measure (pl.)
14. Beat (colloq.)
15. Pants
17. Moist
18. Beg
21. Fellow (slang)
22. College buildings (colloq.)
25. Barnyard birds
28. Coin (Ind.)
29. Absorbed
31. Perform
32. National flags
36. Engrave with corrosives
39. Wading bird
40. Tankers
43. The Thin Man's wife
44. Candy
45. Military life
46. Poverty-stricken
47. Greek letters

DOWN
1. Wampum
2. Jordan's capital
3. Slightest
4. —— party
5. Poland (abbr.)
6. The wallaba
7. String
8. Odd (Scot.)
9. Trip
12. Resist
16. Grave
19. Affirmative vote
20. Beat out grain
23. Formal interview
24. Long playing (abbr.)
25. Hotel Bible
26. Strong feeling
27. Type measure
30. Tin (sym.)
33. Old English silver coin
34. Miss Talmadge
35. Brittle cookies
37. Hint
38. Biblical name
41. Eager (dial.)
42. Pigpen

1	2	3	4	■	5	6	7	8	9	■
10				■	11					12
13				■	14					
15				16	■	■	17			
18					19	20	■	■	21	
■	■	■	22				23	24		
25	26	27			■	28				
29					30			■	■	■
31		■	■	32				33	34	35
36		37	38	■	■	39				
40				41	42	■	43			
44						■	45			
■	46					■	47			

BEHOEFTE AAN PLEEGHUIZEN

Een nieuw leven beginnen in een nieuw land is een uitdaging, die door vele New Canadians met grote moed en succes aanvaard is. Maar er zijn tijden, dat zelfs de moedigsten door de omstandigheden worden ontmoedigd. Er zijn echter toevluchtsplaatsen in de gemeenschap, waartoe zij zich kunnen wenden voor hulp. Eén hiervan is de plaatselijke Children's Aid Society, wier diensten aan gezinnen in nood in de meeste centra door heel Canada beschikbaar zijn. Wanneer één van de ouders, of meer in het bijzonder de moeder, ziek is en voor langere tijd naar het ziekenhuis moet, zal de Children's Aid Society, wanneer zij vindt, dat de kinderen verwaarloosd worden, voor opname van de kinderen in een pleeghuis zorgen. Op deze manier is de vader, die misschien lange dagen zal werken, er zeker van, dat zijn kinderen goed verzorgd worden. Dergelijke pleeghuizen staan onder toezicht van de Society en alle voorzorg wordt genomen, dat het kind en de pleegouders bij elkaar zullen passen.

De laatste tijd, nu het aantal immigranten, die deze hulp aanvragen, toeneemt, groeit de behoefte aan geschikte pleeghuizen met een ethnische achtergrond. De schaarste aan pleeghuizen is een probleem van de hele gemeenschap en één, waarin geschikte immigrantengezinnen een grote hulp kunnen zijn. Pleegouders hoeven niet rijk te zijn, maar zij moeten een normaal gezins- en gemeenschapsleven aan hun pleegkinderen kunnen geven.

Children's Aid Societies betalen $ 40 tot $ 50 per maand voor kost en inwoning voor kinderen, die in een pleeghuis verzorgd worden. Zij verstrekken ook medische en tandheelkundige verzorging, kleding, schoolboeken en extra dingen. Pleegouders geven de veiligheid van het gezinsleven en ouderlijke liefde.

Ieder pleegkind heeft of een verpleegster of een maatschappelijk werkster, die met de pleegouders samenwerkt en bekend is met de achtergrond en speciale behoeften van het kind. De pleegouders kunnen ook artsen en kliniekverpleegsters ten allen tijde, wanneer zij hen nodig hebben, raadplegen.

Als er plaats in Uw huis is voor een pleegkind, waarom niet contact gemaakt met Uw plaatselijke Children's Aid Society of de organisatie, die zich met dit werk in Uw gemeente bezig houdt? (C.S.)

Als aardappelen zoet worden

Wie zijn aardappels lang goed wil houden, moet ze koel bewaren. Maar er is een kans dat de aardappels zoet worden, als ze namelijk te koel worden bewaard.

Zodra de temperatuur daalt beneden de 50 graden F. begint het zetmeel in de aardappelen langzamerhand te veranderen in suiker. Dit is een normaal en natuurlijk proces, dat in verschillende planten voorkomt. Maar bij aardappelen is het onaangenaam omdat het de smaak ongenietbaar maakt.

Dit proces gaat sneller bij lagere temperaturen tot het vriespunt is bereikt. Aardappels, die een maand lang bewaard werden in een temperatuur van 40 graden, bleken vijfmaal zoveel suiker te bevatten als pas-geoogste aardappelen. Maar wanneer deze aardappelen weer op kamertemperatuur gebracht werden bleken ze na ongeveer twee weken weer normaal van smaak te zijn. De suiker was dan weer veranderd in zetmeel. Als een wonder voltrekt zich dit scheikundig proces in alle stilte, zonder instrumenten en zonder zichtbare actie, met als enige oorzaak een klein verschil in warmte.

Nu is het echter zo, dat aardappelen, die enige tijd bewaard zijn bij temperaturen beneden de 40 graden niet meer in staat zijn, het laatste proces volledig te volbrengen. Ze blijven dan enigermate zoet. Voor het tegengaan van spruiten is bewaring van aardappelen bij een temperatuur van 40—42 graden aan te bevelen, maar dan moeten ze enige tijd voor het gebruik op kamertemperatuur gebracht worden.

Aardappelen voor de bereiding van chips of french fries mogen niet beneden de 45 graden afgekoeld worden, daar ze anders een donker product kunnen opleveren. Ook gekookt kunnen aardappelen donkere plekken hebben vanwege te diepe afkoeling.

HOOGTEPUNT IN AFZET VAN IJZERERTS

De produktie van ijzererts in Canada heeft in 1959 een nieuw hoogtepunt bereikt van 21.854.468 ton. Dit betekent een toeneming met 9.5% vergeleken met het record van 1956, toen 19.953.820 ton werd geproduceerd, terwijl ten opzichte van het recessiejaar 1958 55% meer werd geproduceerd.

De staalstaking in de Verenigde Staten van 15 Juli tot 7 November 1959 was oorzaak dat de Canadese producenten hun leveringen aan Canadese afnemers aanmerkelijk konden opvoeren. De Verenigde Staten was de belangrijkste afnemer van Canadees erts. Gedurende de staking bleef 15% van de Amerikaanse staalindustrie aan het werk. Van meer betekenis voor de Canadese ijzererts-producenten was echter het feit dat de Amerikaanse staalindustrie overging tot het vormen van voorraden in de Amerikaanse havens, uit vrees dat er in de winter van 1959-60 een tekort zou ontstaan. Dit stelde Canada in staat zelfs gedurende de staking grote hoeveelheden erts te verschepen.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

A LETTER FROM *Holland*

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

De schoolvacanties zijn afgelopen, maar de beide Kamers der Staten-Generaal worden pas morgen weer door Koningin Juliana geopend. Toch heeft zich in deze weken vóór het politieke seizoen goed en wel begonnen is reeds heel wat politieke sensatie voorgedaan: de verwerping door de Eerste Kamer van de zogenaamde toto-wet en het 'gefilosofeer' van Minister De Quay over Nieuw Guinea. Een andere sensatie was het margarine-drama, waarvan ik in een vorige brief al het begin heb gereleveerd. Het heeft namelijk nog een vervolg gekregen.

Dat de mysterieuze huidziekte aan de emulgator in bepaalde merken margarine te wijten is wordt nu door niemand meer betwijfeld. Ook niet door de medici uit Duitsland, waar het zogenaamde ontspattingsmiddel reeds eerder in de margarine was verwerkt en waar zich toen eveneens een huidziekte had voorgedaan, die echter door de Duitse artsen en specialisten aan een bepaald virus werd toegeschreven. Het blijkt nu, dat het antispatmiddel (emulgator) uit Duitsland afkomstig is. Door de Margarine-Union, de Duitse dochteronderneming van de Unilever, werd het vervaardigd, maar door het Duitse wettelijk verbod, chemische bestanddelen aan margarine toe te voegen, werd de schadelijke uitwerking van het antispat-middel in Duitsland onmogelijk gemaakt vóórdat men die had onderkend. Een dergelijk verbod zal er nu waarschijnlijk ook in Nederland wel komen.

De Rotterdamse schooljongen, die de eerste aanwijzing in de richting van de Planta-margarine gaf, is door de minister van Sociale Zaken en de directeur-generaal van de Volksgezondheid officieel bedankt. Dat had hij dan ook wel verdiend. Hij kreeg een schooltas, een vulpenhouder en een oorkonde. En de handtekeningen van de hoge meneren, die hem in Den Haag ontvingen.

Haar dramatische hoogtepunt kreeg de margarine-affaire Zaterdag vóór een week. Toen was het uitgekomen, dat ook andere margarine-merken dan Planta de ziekte veroorzaakten. De Unilever gaf toe, dat tijdens het fabricageproces resten van Planta-margarine in andere margarine terecht gekomen kunnen zijn, zelfs in andere dan de bij het publiek bekende Unilever-merken (Blue Band, Rama, Planta etc.). Resultaat: een bekendmaking via de radio van de codenummers van besmette margarine. Vervolgens een run van de huisvrouwen op de winkels ten einde nog voor de zondag onbesmette margarine in huis te krijgen of roomboter. Een dag lang gold er een verkoopverbod voor de plm. 70% van de op de Nederlandse markt gangbare margarine-merken, welke door de Unilever voor eigen of anderer rekening worden vervaardigd. Na die ene (dolle) dag was er in alle winkels weer gegarandeerd onbesmette margarine verkrijgbaar.

Onder de bedrijven door wisselden verklaringen van de directeur-generaal van de volksgezondheid en van de Unilever elkander af en niemand begreep er het rechte meer van. Eén ding staat vast: van deze historie zullen vele consumenten een zekere voorkeur voor roomboter overhouden, die trouwens in deze weken vrij goedkoop is. Ook andere margarine-fabrikanten dan het Unilever-concern worden er dus ernstig door benadeeld. Vermeld moet nog worden dat de Unilever door middel van grote advertenties in de bladen vrijwillig schadevergoeding heeft aangeboden aan de slachtoffers van de huidziekte (waarvoor inmiddels de 'wetenschappelijke' naam 'dermatitis plantaris' is bedacht).

Tweede sensatie: de toto. De Eerste Kamer heeft het wetsontwerp tot wijziging van de loterijwet (de zogenaamde totowet) met 36 tegen 33 stemmen verworpen. De tegenstemmers vormden een gemengd en allesbehalve eensgezind gezelschap van liberalen, socialisten, communisten en anti-revolutionairen. De laatsten waren tegen iedere legalisering van de voetbalpool; de overigen vonden dat het wetsontwerp niet ver genoeg ging: de voetbalpool moest niet alleen wettelijk worden toegestaan, maar wat betreft de prijzen worden vrijgelaten.

Aanvankelijk werden er allerlei sombere voorspellingen gedaan als: aftreden van de christelijk historische minister Beerman, die het wetsontwerp had verdedigd, ook al was hij persoonlijk helemaal geen voorstander van het voetbalgegok. Of ook: aftreding van het hele kabinet.

Tot dusver valt het mee. Het kabinet-De Quay is destijds met veel moeite tot stand gebracht en het zou wel een heel vreemde situatie worden als het nu vlak voor de nieuwe Troonrede zou komen te vallen. Om een punt van betrekkelijk onderschikt belang.

Aan de onzekerheid over het voortbestaan van het kabinet werd nog toegedaan door de kleine storm die opstak na een ongelukkige uitspraak van de minister-president De Quay ten overstaan van buitenlandse journalisten. Na een cocktailparty in Den Haag werden in de buitenlandse bladen berichten gepubliceerd, volgens welke de Nederlandse regering zou overwegen te streven naar een internationalisering van Nederlands Nieuw Guinea.

De volgende dag legde de minister van Buitenlandse Zaken, Mr. Luns, de verklaring af, dat er geen verandering is gekomen in het Nederlandse standpunt ten aanzien van Nieuw Guinea. En Minister De Quay liet horen, dat hij op die cocktailparty voor de buitenlandse journalisten zomaar wat had 'gefilosofeerd'. Een en ander heeft uiteraard de bewondering voor het politieke inzicht van deze minister-president bij de binnenlandse journalisten niet doen toenemen.

Na de droge zomer 1959 is de zomer 1960 weer eens bijzonder nat geweest. In augustus heeft het zoveel geregend dat de oogstmachines het land niet op konden. Dat betekende dat voor de oogst extra-mankracht moest worden aangetrokken, die op de Nederlandse arbeidsmarkt nauwelijks te vinden is. De laatste september-weken was het iets droger. Op de meeste plaatsen kon het nog steeds te velde staande graan nu worden binnengehaald. Daar kwamen vrijwilligers als studenten aan te pas, en ook soldaten. Men schat dat de opbrengst van de graanoogst 1960 20% beneden het gemiddelde zal liggen.

☆

De Olympische Spelen zijn afgelopen. Heel erg best hebben de Nederlandse deelnemers het er in Rome niet afgebracht. Men wijt dit aan gebrek aan routine — aan de vorige Olympische Spelen heeft Nederland als protest tegen de overweldiging van Hongarije immers niet meegedaan. Er gaan al stemmen op, ook naar de volgende Olympische Spelen (in Tokio) geen Nederlandse deelnemers te zenden. Ditmaal als protest tegen de beledigende manier waarop Japan het Nederlandse oorlogsschip Karel Doorman tenslotte de toegang tot zijn havens ontzegde.

Kort nieuws

- In Port d'Ercole, 150 km ten noordwesten van Rome, heeft ons koninklijk gezin een prachtig vacantiehuis betrokken. Koningin Juliana en prins Bernhard hebben daar met de beide oudste prinsessen reeds een paar weken doorgebracht. Dezer dagen zijn Koningin en prinsessen weer in het vaderland aangekomen.

- Omdat de waspoederfabrikanten maar steeds textielproducten (bv. handdoeken) blijven verkopen of gratis beschikbaar stellen, gaat de textielhandel in waspoeder doen.

- Op het Rotterdamse vliegveld Zestienhoven is na enkele jaren bestaan reeds de honderdduizendste passagier aangekomen.

"Nabetrachting"

Voor wie niet het voorrecht heeft gehad Prof. S. U. Zuidema te beluisteren, hetzij in een preek of in een voordracht of lezing, schijnen deze regels wat overdreven. Maar wie hem gehoord heeft, zal ermee instemmen wanneer wij zeggen, dat onze dank moeilijk onder woorden is te brengen. We hebben nog niemand ontmoet, die onder het gehoor van Prof. Zuidema is geweest en daar niet diep onder de indruk vandaan kwam. Of het nu ging over de "Crisis der Christelijkheid" of over "Mens en wereld" of over "Kerkelijk besef" of wat ander onderwerp ook, er werd een rijkdom aan gedachten geopend, die ons lang bij zal blijven. Velen van ons zullen tijdens en na het luisteren gedacht hebben aan de uitspraak van Paulus: "...wij prediken Christus, de Gekruisigde, den Joden wel een ergernis en den Grieken een dwaasheid, maar hun die geroepen zijn.... de **kracht** Gods en de **wijsheid** Gods."

Prof. S. U. ZUIDEMA

Als iemand Prof. Zuidema vroeg: "Hoe vindt U Canada?" of "Wat denkt U van Canada?", kreeg hij ten antwoord: "Zegt U dat zelf maar, u weet dat beter dan ik." De professor waagt zich niet aan de beoordeling van een land, waarin hij slechts enkele weken is geweest. Maar niettemin heeft hij ons een boodschap meegegeven, zo reëel, alsof hij onze omstandigheden door en door kent.

Wij willen openlijk Prof. Zuidema danken voor wat hij in deze weken voor zeer velen onzer is geweest. Wij weten dat hij onmiddellijk alle eer zal afwijzen. Menselijk eerbetoon is nu precies het tegendeel van wat hij ons heeft willen duidelijk maken. Maar wij willen dankbaar erkennen, dat God zich van Prof. Zuidema heeft willen bedienen, om velen onzer een dieper inzicht in Zijn Openbaring te geven, en tegelijkertijd de vijandschap tegen die Openbaring in een scherper licht te stellen.

Moge deze eerste trip van de professor naar Canada niet tevens de laatste zijn. Van oost en west roepen wij hem toe: professor, kom nog eens bij ons terug!

De Association for Reformed Scientific Studies verdient een woord van lof voor de uitstekende verzorging van deze tour.

D. F.

Een Kunststuk

"Als het op kunst aankomt zijn er evenveel gezichtspunten als er schilderijen zijn," zei Evan D. McGugan, manager van de London Western Fair, toen hem gevraagd werd, wat hij wilde doen met het schilderij, dat een oud, vuil vloeiblad bleek te zijn. Het vloeiblad, afkomstig van het bureau van een krant, en bedekt met inktvlekken, krabbels en gedroogde lijm, werd geaccepteerd als een inzending voor de schilderijen-tentoonstelling die aan de Fair verbonden is. Het was een van de 42 schilderijen, die voor de tentoonstelling uitgekozen werden door een commissie van drie, bestaande uit twee art teachers en een amateurschilder. De manager zei, dat het vloeiblad zou blijven gehandhaafd als een volwaardige inzending.

De Rotterdamse Robby Ouwerkerk, die de opmerking maakte, dat de huidziekte van zijn moeder en broers misschien wel in verband kon staan met het eten van planten-margarine is als een wonderdokter door Minister Mr. Dr. Ch. J. M. A. van Rooy op het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid in Den Haag ontvangen.

(foto boven)

Daaronder: In de Plantafabriek te Rotterdam werd koortsachtig gewerkt aan de bevoorrading van winkeliers met margarine van de oude samenstelling.

☆

Foto rechts: De Nederlandse ploeg bij het binnenkomen van het overvolle Olypisch Stadion te Rome voor de openingsplechtigheid.

DE LONEN IN NEDERLAND

Het Nederlands Centraal Bureau voor de Statistiek publiceerde de indexcijfers aan het eind van het eerste halfjaar 1960 van de bruto-lonen en salarissen in Nederland van mannelijke arbeidskrachten.

In het volgende overzicht zijn de gemiddelde indexcijfers vermeld (op basis 1947 = 100) van de uurlonen van arbeiders, van de salarissen van administratief personeel in het vrije bedrijf en van Rijksambtenaren in het eerste halfjaar 1960 en de daaraan voorafgaande vier jaren.

	1956	1957	1958	1959	1960 1e halfjaar
Nijverheid	156	173	182	186	199
Transport	160	176	183	183	199
Landbouw	172	194	209	215	226
Administratief personeel	155	168	172	176	191
Rijksambtenaren	152	170	175	177	192

Uit het bovenstaande blijkt dat de doorlopende stijging van het loon- en salaris-niveau gedurende een aantal jaren in 1958 vrijwel tot stilstand kwam, daar in dat jaar geen algemene loons- en salarisverhoging plaatsvond. De stijging in het eerste halfjaar 1960 was een gevolg van de toekenning van loons- en salarisverhogingen volgens de richtlijnen van de nieuwe, in de zomer van 1959 ingezette, gedifferentieerde loonpolitiek van de Nederlandse Regering. Men verdient dus thans practisch tweemaal zoveel als in 1947.

Kamperen

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Mijn vingers zijn thans zover genezen, dat ik weer fatsoenlijk een pen kan vasthouden. De huid van mijn rechterwijsvinger ziet er nog tamelijk verschrompeld uit en het laat zich aanzien, dat ik daar wel een behoorlijk litteken zal houden. Dat zal dan dienen als permanente herinnering aan mijn eerste — en ongetwijfeld laatste — kampeertocht.

Emigreren is ontberen, zegt een geliefd en veel gebruikt en misbruikt emigrantenspreekwoord. Wij hebben dat nooit zo ondervonden, want wij hebben het in Canada van de eerste dag af beter gehad dan ooit in Holland. Maar door bitttere ervaring onderwezen durf ik te zeggen: Kamperen is ontberen! Ik weet, daar komen mijn jongens weer tegen op, maar die zijn nog jong en dartel, terwijl ik de vijftig reeds gepasseerd ben en binnenkort zelfs grootvader hoop te worden.

Wij hebben dan gekampeerd samen met de Noordema's, die een enorm grote tent bezitten. We hadden een lang weekend en we konden het zo aanleggen, dat we Vrijdagmiddag vroeg reeds vertrokken en Maandagavond laat terugkeerden. Dat waren dus drie volle kampeerdagen. Lange dagen waren het. Gerrit Noordema nam behalve zijn tent zijn vrouw, zoon en dochter mee, terwijl Katrien en ik vergezeld waren van onze twee jongste zonen.

Klokslag twee uur Vrijdagmiddag werden we afgeleverd bij de Noordema's. Gerrit liep reeds bedrijvig heen en weer tussen zijn woning en zijn stationwagon, allerlei mysterieuze kampeerbenodigdheden ophopende in het achterdeel van de wagen. Ik begon ook maar heen en weer te lopen met vishengels, potten en pannen, totdat op het laatst de halve stationwagon vol was. Toen moesten er nog acht passagiers in!

Thans beklom Gerrit plechtig het dak van zijn auto, om de grote tent in ontvangst te nemen, die samen met zes koffers aldaar zou vastgesjord worden. Na veel commando's en geschreeuw was ook dit karwei ten einde en konden we instappen. Ik had er behoefte aan, om te gaan zitten, want ik was al tamelijk moe. Niet zonder moeite vouwden we onszelf met zijn achten in de wagen. Vriend Gerrit nam plaats achter het stuur, keek op zijn horloge en merkte voldaan op: — Dat hebben we vlot gedaan in twee uur. Nuchter voegde hij er aan toe: — Het uitladen en tent opzetten vereist evenwel meer tijd.

Dit vond ik mooi gezegd, omdat het gesproken was in zulk schoon Nederlands als men in Canada zelden hoort. Dat is een van de hobbies van Gerrit, die in Holland onderwijzer was en in Canada verzekeringsinspecteur, om mooi Hollands te spreken. Hij verafschuwt mensen, die een loopje nemen met het Nederlands en de moedertaal doorspekken met Engelse woorden. Terwille van Gerrit's hobbie sprak ik: — Het is een schone dag, waarde vriend. Hoe liefelijk staat de zon aan de hemel te bakken. Waarop waarde vriend in ongewijd Hollands antwoordde: — Neem je grootmoe er tussen, maar mij niet.

Zo begonnen we onze tocht in de beste stemming. We waren al wel wat moe, en we voelden ons wat kleverig zo met zijn achten en een paar honderd pond bagage in de stationwagon, maar in ieder geval ging dit vlotter dan lopen.

We moesten honderdvijftig mijl rijden naar het kampeerkamp in de Rocky Mountains en tegen half zeven bereikten we reeds de foothills.

Toen begon de lucht te betrekken .... — Er legt zich een sluier voor de bergen, sprak Gerrit. Dit klonk heel schoon, maar toch stond het me niets aan. Weken achtereen hadden we prachtig weer gehad, en nu regen?

De regen zou ongetwijfeld des landmans vreugd zijn, doch evenzeer des kampeerders leed. Ditmaal bleek het de beurt der farmers te zijn, om blij te wezen. Toen we omstreeks acht uur het kampeerterrein bereikten, regende het, dat het goot. Aarzelend en met tegenzin verlieten we de enge, doch veilige beschutting van de stationwagon. In een minimum van tijd waren we doornat, hetgeen weer dit voordeel had, dat we onszelf niet meer ontzagen en niet meer probeerden droog te blijven. Met man en macht togen we aan de arbeid, terwijl ik met ontzetting terugdacht aan de woorden, die Gerrit vanmiddag bij het vertrek gesproken had: — Het uitladen en opzetten van de tent vereist meer tijd .... Deze voorzegging bleek in alle opzichten waarheidsgetrouw te zijn. We begonnen met de tent. Deze bleek door de regenval veel zwaarder te zijn dan enige uren geleden. Met zijn tweeën moesten we als volwassen mannen de auto beklimmen om de tent af te laden. Het was een karwei, om dat ding op te zetten. Het tenzeil was nat en zwaar en had alle soepelheid verloren. Dit laatste begon met ons ook het geval te worden. We werden koud en humeurig. Ik dacht aan onze vriendelijke woning, het toppunt van gerief en gezelligheid. Aan Katrien kon ik zien, dat ze hetzelfde dacht....

Inmiddels was het donker geworden en Gerrit sprak: — De duisternis treedt in. Laat ons de lampen ontsteken.

Beschenen door sissende gaslampen zwoegden we door in het nachtelijke duister. Het geheel gaf een spookachtige aanblik.

Tegen twaalf uur waren we eindelijk geïnstalleerd. We haalden de pyjama's uit de koffers, gooiden de natte kleren op een hoop, dronken een kop Maxwell House en lieten ons toen doodmoe op de luchtbedden vallen, die een luide zucht slaakten, toen ze ons gewicht voelden.

De regen roffelde op de tent. Het leek alsof een leger trommelslagers aan het oefenen was. En toch duurde het maar een kwartier tot iedereen sliep.

De volgende morgen werden we laat wakker. Gerrit begroette ons met de mededeling: — De weersomstandigheden zijn enigszins ongunstig. En daarmee had onze taalkundige vriend niets teveel gezegd. Het was koud en guur en de bergen zagen ons grimmig aan. Maar het was tenminste droog.

Katrien nieste en proestte. Die had al een flinke verkoudheid opgelopen. Tegen elf uur hadden we ons ontbijt genuttigd en viel het besluit, om maar wat te gaan rijden. Er moest ook proviand ingeslagen worden, en we moesten nog informeren, hoe laat de kerk morgen begon in de town aan de voet van de bergen. In de auto was het behagelijk, want de chauffeur had de verwarming hoog opgedraaid.

Na terugkomst zijn we gaan vissen, en de jeugd, die zich soepel had aangepast aan "de grijze kilheid" (uitdrukking geleend van Gerrit), vermaakte zich uitstekend.

De avond werd werkelijk gezellig. We zaten binnen rondom de gaslampen en deden spelletjes. We praatten wat en zongen wat en Gerrit vertelde een verhaal uit de oorlogstijd. Het had heel mooi en spannend kunnen zijn, als hij maar niet zo zijn best had gedaan op de taal. Toen het verhaal zijn ontknoping naderde, was de jeugd in slaap gevallen. Het was tien uur geworden, en wij besloten, de luchtbedden maar eens op te zoeken.

We lagen nauwelijks onder de wol, of het leger begon weer met trommels te oefenen. Een zware regenbui roffelde op het tentzeil. Met tedere gedachten aan onze woning sluimerden we in. Ik droomde, dat ik weer in dienst was en dat er een generaal was overleden. De dienstplichtigen roffelden treurig op hun omfroerste trommels. Een trompetter met een zwarte strik aan zijn trompet trad naar voren en begon luid en overtuigend de "Last Post" te blazen. Toen schrok ik wakker. Katrien was bezig haar verkouden neus te snuiten. En de regen kletterde nog steeds....

Zondagmorgen: Het regende pijpestelen! We aten een haastig ontbijt, gezeten op onze luchtbedden. Daarna stelden we ons met zijn achten bij de opening van de tent op. Om de beurt moesten we in onze goeie kleren naar de auto sprinten en naar binnen duiken, om daarmee het nat worden tot het uiterste te beperken. Lena, Gerrit's echtgenote, was de eerste, die rennen mocht. Ze bereikte de auto in drie seconden, om te ontdekken, dat de deuren op slot waren. Doornat vloog ze terug en stortte de tent weer binnen.

Eindelijk waren we allen in de stationwagon gezeten en gereed om naar Gods Huis te gaan. Gerrit zette de radio aan en een opgewekte stem deelde mede, dat het vandaag zonnig met wijdverspreide regenbuitjes zou zijn. Wij echter zagen slechts grauwe wolken, en de weg voor ons was een en al plas; een zee! Het weerbericht werd gevolgd door een zangkoor, dat een beroemd godsdienstig programma inleidde met het lied: — By the sea of crystal....

We hebben twee mooie diensten bijgewoond. Er was preeklezen, want de gemeente was vacant. Doch de ouderling en de diaken, die lazen, deden het voortreffelijk. Aangezien de middagdienst reeds om twee uur aanving, aten we onze lunch in de kerk, hetgeen ook enige anderen deden. Een overblijvende farmer sprak op luide toon zijn waardering uit voor de heerlijke regen van de laatste dagen....

De middagpreek ging over Hebreën 11 : 8—10, het grote geloof van Abraham.

Ik heb altijd al veel respect voor Abraham gehad, en dit werd thans groter dan ooit, toen ik bedacht, dat Abraham in tenten woonde evenals wij en dat zoveel jaren heeft uitgehouden....

Na de dienst reden we welgemoed tentwaarts.

Het weer werd zienderogen beter.

Tegen zes uur had ik mijn ongeluk. Ik zal daar kort over zijn. Gerrit was aan het vlees braden op de barbecue. Het zag er heerlijk en begeerlijk uit. Met hongerige blikken keek ik toe. Toen kwam de voltreffer: een voetbal, afgeschoten door een van mijn jongens, trof de barbecue in het midden. Het apparaat kantelde en de biefstukken zeilden de ruimte in. Ik maakte een schuiver en ving met mijn rechterhand een van de vliegende biefstukken. Dat was mijn ongeluk. Mijn vingers en handpalm waren deerlijk verbrand. Ik ben er een paar weken mooi mee geweest.

's Avonds bij het naar lucht-bed gaan stelde Gerrit voor, om de volgende morgen maar op tijd naar huis te gaan. Dit voorstel verwierf een meerderheid van stemmen.

's Maandags tegen de middag reden we onze goede stad binnen. Het was een warme zomerdag. De zon scheen en de vogels zongen, en Katrien nieste nog steeds.

Toen sprak Gerrit in zijn stadhuistaal de volgende wijze woorden:

— De waardering voor eigen huis en haard zal door de kampeertocht ongetwijfeld zijn toegenomen.

Ongetwijfeld! En aanmerkelijk!

arie.

Belasting betalen

De Nederlanders, die naar Canada zijn geëmigreerd omdat zij daar minder belasting zouden moeten betalen, hebben gelijk gehad, hoewel misschien niet in die mate, als zij zich hadden voorgesteld, schrijft de Nederlands-Canadese Kamer van Koophandel in de Wekelijkse Nieuwsbrief.

Uit een tabel, opgesteld door het Statistisch Bureau van de Verenigde Naties, blijkt dat procentsgewijze de Duitsers het meeste belasting betalen, Nederland staat op de achtste plaats en Canada op de veertiende.

Het genoemde bureau heeft het inkomen uit belastingen van de verschillende landen uitgedrukt in een percentage van het bruto nationaal produkt. Men heeft daarbij het gemiddelde genomen van de periode 1955—1957. Enkele van de belangrijkste landen volgen hieronder met het nummer van de plaats die zij op deze ranglijst innemen.

1.	West Duitsland	35.5%
2.	Finland	33.6%
3.	Oostenrijk	32.8%
4.	Zweden	31.4%
5.	Frankrijk	31.0%
6.	Luxemburg	29.7%
7.	Noorwegen	28.9%
8.	Nederland	28.2%
9.	Nieuw Zeeland	26.2%
11.	Engeland	25.7%
12.	Ver. Staten	24.6%
13.	Denemarken	24.5%
14.	Canada	23.8%
15.	Australië	21.8%
18.	België	21.2%
20.	Japan	20.1%

Het laagste percentage komt voor in minder ontwikkelde gebieden zoals Zuid-Korea, waar de inkomsten uit belastingen slechts circa 10% van het bruto nationaal produkt bedragen.

De gemiddelde belasting per hoofd in Canada bedroeg in het belastingjaar 1959-60 ongeveer $ 400.—, waarvan $ 268 ten goede kwam aan de Federale regering, $ 70 aan de gemeentelijke overheden en $ 62 aan de provinciale regeringen.

De belasting, geheven door de gemeente van Toronto is de laatste jaren sterk gestegen. In 1953 bedroeg deze gemiddeld $ 78, in 1959 gemiddeld $ 144 per hoofd. De belangrijkste redenen voor deze stijging zijn de kosten van het politieapparaat, die in de laatste 7 jaar meer dan verdubbeld zijn, en van het wegennet, die bijna verdrievoudigd zijn.

De provinciale belasting varieert zeer sterk van provincie tot provincie. In Brits Columbia is deze het hoogst ($ 78) en in Alberta het laagst (21).

Als reden voor de hoge belastingen in West-Duitsland evenals in de Scandinavische landen wordt genoemd het ver doorgevoerde systeem van sociale voorzieningen.

DE KOSTEN VAN HET LEVENSONDERHOUD *in Nederland*

Het Nederlands Centraal Bureau voor de Statistiek publiceerde indexcijfers van de kosten van levensonderhoud in Nederland over juni 1960 (op basis 1951 = 100).

Het volgende overzicht vermeldt de prijsindexcijfers van de totale gezinsuitgaven en van de belangrijkste onderdelen daarvan voor de laatste maand van elk kwartaal, te beginnen met juni 1959.

	juni 1959	sept. 1959	dec. 1959	maart 1960	juni 1960
Totaal	121	125	126	125	126
waarvan:					
Voeding	120	124	126	125	122
Roken	111	111	111	111	111
Woning	130	132	132	132	139
Kleding en schoeisel	86	88	89	87	87
Hygiënische en medische zorg	127	127	127	131	131
Ontwikkeling en ontspanning	117	118	118	118	119

Hieruit blijkt, dat de prijsindexcijfers van het levensonderhoud in Nederland sinds september 1959 een grote mate van stabiliteit vertoonden. Tegenover een daling van de kosten van voeding in het tweede kwartaal van 1960 stond een stijging van de kosten van het wonen, die een gevolg was van de algemene verhoging van de huishuren in Nederland met 20% met ingang van 1 april 1960.

Co., Corp., Ltd.

WAT BETEKENT HET?

Het is in vele gevallen niet precies duidelijk, wat voor bedrijfsvorm een onderneming heeft. Zoals het in Nederland soms een hele puzzle was, om het onderscheid te bewaren tussen N.V., W.A., G.A., U.A. enz., zo hebben wij hier bedrijven met de titulatuur van Co., Corp., Ltd. en Inc. en de verwarring is nog groter, omdat dezelfde letters niet altijd hetzelfde betekenen in Amerika en Canada en zelfs verschillend van betekenis zijn in de verschillende provincies.

Zo vinden wij vele Amerikaanse firma's die achter hun naam de letters Corp. voeren, evenals de ondernemingen die in Canada geïncorporeerd zijn, maar deze letters hebben weinig te betekenen. Elke onderneming, zelfs een tweemanszaakje, opgezet in een garage achter een privé woning, mag zichzelf in Ontario Corp. noemen.

General Motors Corp. is de grootste autofabriek ter wereld. Ook Chrysler voert de titel Corp., maar Ford, de op één na grootste autofabriek in de Ver. Staten, noemt zich eenvoudig Ford Motor Co.

In Ontario moet elke onderneming, die met aandelenkapitaal werkt, wettelijk de letters Ltd. (Limited) voeren. In de Ver. Staten noemen zulke ondernemingen zich dikwijls Inc., welke titel in Ontario meer gebruikt wordt voor godsdienstige organisaties en instellingen die niet op winst uit zijn.

HET BEVOLKINGSAANTAL VLIEGT OMHOOG

Ondanks een daling in de stroom van immigranten in Canada in de eerste zes maanden van het jaar (het totale aantal immigranten bedroeg slechts 58.041) is Canada's bevolking toegenomen — dank zij een gestadig hoog geboortecijfer. De getallen voor verleden jaar tonen aan, dat de bevolking hier met 2.7 percent vermeerderd is, vergeleken met een stijging van 1.7 percent voor de Verenigde Staten. Het Canadese geboortecijfer is inderdaad het hoogste in de Westerse wereld. Haar cijfer van 28.6 per 1000 is ook hoger dan dat van alle landen van West-Europa.

ANNEKE JANS

Door

P. J. RISSEEUW

Een roman uit de jaren toen New York nog Nieuw Amsterdam was

KORTE INHOUD: Anneke Jans is na de dood van haar man hertrouwd met de predikant Bogardus, wiens leven ze deelt temidden van zelfzuchtige kolonisten en vijandige Indianen in de 17de eeuwse kolonisatie van Amerika. Het is een ruw primitief leven met veel openlijke zonden en lijfsgevaar.

(33)

— En wat zal jullie voornaamste grief zijn tegen de ex-directeur?

— Zijn stommiteit om van de wilden schatting af te dwingen. Dat is de oorzaak van de oorlog, die ons geruïneerd heeft. De wilden bedankten er voor om Kieft schatting te betalen, want zij wisten maar al te goed dat de soldaten van de Compagnie hen niet hielpen als ze in oorlog kwamen met andere stammen.

Opnieuw kreeg de kapitein het gehele relaas over de oorlog met de wilden te horen. Hij kende het van buiten, doch hoorde het aan. Tenslotte zweeg Melijn mismoedig.

— Ja, ja, zei de kapitein.

Hij liet de beide mannen hun hart maar eens uitstorten. Ieder had zo zijn eigen mening over de oorzaken van de rampzalige oorlog met de wilden.

— Het is niet alleen om de oorlog dat wij Kieft aanklagen, zei Kuyter nog. — Denk eens aan zijn behandeling van de Engelse dominee Francis Doughty. Toen die moest vluchten van het Lange Eiland en zijn kolonie verloren ging, werd zijn bezit door Kieft geconfiskeerd, zogenaamd omdat het land niet bevolkt was. Dat gaf represailles op de schepen van de zijde der Engelsen. En geen wonder! Voor het minste of geringste liet Kieft boete betalen, omdat hij altijd in geldnood zat. En toen heeft hij het leven van dominee Bogardus zuur gemaakt. Excerceren en trommelen onder kerktijd — het kanon afschieten tijdens de dienst — en als ik het als ouderling voor de dominee opnam, werd ik uitgescholden voor moordenaar. Geen van de officieren kwam meer in de kerk.

— Er is gezegd dat Bogardus dronken op de preekstoel kwam, zei de kapitein.

— Nooit iets van gezien .... vuile laster. Kijk eens kapitein .... het is nu eenmaal niet geoorloofd enige kritiek uit te brengen op de willekeurige regering van één persoon. De bevolking is rechteloos. Dat moet veranderen. Weet u, wat generaal Stuyvesant heeft gezegd? Als ik wist, dat jullie in hoger beroep zouden gaan van mijn vonnis, of het ruchtbaar zouden maken, zou ik bij mijn ziel, jelui hoofd er af halen, of je aan de hoogste boom in Nieuw Nederland ophangen.

— Hij ging zo te keer, dat het schuim hem op de mond stond, zei Melijn. — En om de burgers te tarten, maakte hij Jan Damen, de Indianenmoordenaar, kerkvoogd.

Kapitein Claas Bol stond op. Hij vond het nu welletjes. Elke medaille had zijn keerzijde. De ranzige geur van huiden in het ruim begon hem tegen te staan.

— Moed houden, mannen, zei hij, — maar verwacht van de compagnie geen heil.

— Dat weten we, kapitein.

— Nog een wens? vroeg hij.

— Mijn zoon is onder de passagiers, zei Melijn.

— Ik zal hem permissie geven je te bezoeken.

— Bedankt, kapitein. Volgend jaar ....

— Ja, ik help het je hopen ....

— Er is nog een rechtvaardige God in de hemel .... riep Melijn hem hartstochtelijk na.

Bogardus gaf niet veel meer om zijn leven toen hij zeeziek was. Hij spuwde gal. Thuis stond zijn veren bed, waarin Anneke nu zeker een of twee kinderen bij zich nam. Hij begon te grienen als een kind, want niemand zag naar hem om toen hij in zijn vuil wentelde.

Na tien dagen vond de kapitein hem, bleek en vermagerd, op het achterdek.

— Aha — onze dominee weer bovendeks, zei Claas Bol.

— Er was aan mij niets verloren gegaan .... bromde Bogardus.

— Behalve een onsterfelijke ziel, eerwaarde.

— Ja — keer de rollen maar om .... we leven toch in een verkeerde wereld.

— Nog een paar dagen frisse lucht en wat stevige kost, dominee — dan kijkt u het leven weer wat moediger aan.

— Geef je vette kluiven maar aan Kieft ....

Soms, als de wind om het schip raasde, droomde Bogardus dat hij naast Anneke lag. Die ene nacht in mei, nog vóór generaal Stuyvesant was aangekoment, zou hij nooit vergeten. Hij was midden in de nacht wakker geworden door de storm en toen — was het door de weldadigheid van Annekes warmte? — had hij zich voor een ogenblik gelukkig gevoeld in de innige beslotenheid van zijn huwelijk met de vrouw die hem vier zoons had geschonken, die zijn luimen verdroeg, die hem zo vaak alles, alles had doen vergeten door de weelde van haar lichaam. In een plotseling opwelling had hij zijn arm om haar heengeslagen en zijn hoofd op haar borst geborgen. Ja — hij zou naar Holland gaan. Hij zou rechtvaardiging erlangen voor alle smaad hem aangedaan; hij zou zijn achterstallig tractement opvragen en alles, alles zou nog goedkomen, nu Kieft, die ongeluksman, hier zou verdwijnen. Met een schone lei zou hij beginnen als er een nieuwe directeur kwam. Opnieuw beginnen — opnieuw beginnen. Er was toch nog niets verloren? Hij had Anneke nog en de kinderen. Hij had zijn land ....

Toen had hij het plotseling geweten wat er schortte: hij moest minder drinken. O ja — hij zou matig leven, niet in brasserijen en dronkenschappen .... Eindelijk zou hij dan toch beginnen te leven naar het woord, waarmee hij zijn ambtsbediening was begonnen.

— Wat is er, Evert? had Anneke gefluisterd.

— Alles, alles zal nog goedkomen .... zei hij gesmoord.

De voorjaarsstorm had geschud aan de ramen en gefloten in de schoorsteen.

Ze hadden elkaar niet meer losgelaten en half bewust geslapen, luisterend naar het geweld van de natuur dat hen naar elkaar dreef. Nooit — nooit zouden ze meer eenzaam zijn; nooit meer zou hij van God en de mensen weg drijven en aan zichzelf worden overgelaten ....

Toen hij ontwaakte en om zich heengrijpend bemerkte dat hij in zijn kooi lag, alleen, van God en mensen verlaten, met zijn aartsvijand aan boord, welden de tranen naar zijn ogen. Het vasten had zijn zenuwen verslapt. Zijn lichaam schokte, schokte. Anneke .... Anneke .... Waarom heb ik die kerel niet alleen naar Holland laten gaan. Ik had bij je moeten blijven! Voor 't eerst na de ellende van zijn zeeziekte vouwde hij de handen, maar geen der talloze gebeden die hij als ziekentrooster en predikant had gebeden bij kranken en stervenden, wilde over zijn lippen komen. Hij wist, dat er de laatste jaren een muur was opgericht tussen God en hem. Hij had zijn hart verhard en het sacrament verwaarloosd — omdat hij zich niet met zijn vijanden wilde verzoenen.

Nog was er niets veranderd. God was ver en hijzelf lag gekerkerd in de buik van het schip, tezamen met zijn onverzoenlijke vijand.

Hij woelde om en om en zocht in een plotselinge opkomende behoefte aan drank, driftig naar de brandewijnfles.

Zo vaak de kapitein met Willem Kieft aan de praat kwam, poogde ook deze het gesprek op zijn geschil te brengen. Dat draaide telkens uit op de steeds herhaalde beschuldigingen dat het volk eigen rechter wilde zijn, geen belasting wilde betalen, te gemeenzaam met de wilden omging en er alleen op uit was zo spoedig mogelijk rijk te worden. Van de wilden had hij niet anders te zeggen dan dat het een verraderlijk en hoogmoedig volk was. Hij had jaren geduld geoefend totdat hij wel moest toeslaan. En dat had hij gedaan op verzoek van de vertrouwensmannen.

Kapitein Bol wist dat de petitie destijds slechts door drie man was getekend. De schuldvraag was een mysterie gebleven. Door de achterklap en de onderlinge verdachtmaking was niet meer uit te maken hoe de oorlog was ontstaan, al dacht de kapitein er het zijne van.

Toch trof het Kieft onaangenaam toen de kapitein over Melijn en Kuyter begon.

— De nieuwe directeur heeft een voorbeeld willen stellen, zei hij. — Deze kerels waren het gezag dat boven hen gesteld is, niet onderworpen, maar kweekten een geest van ontevredenheid en verzet.

— Toch vraag ik mij af, zei de kapitein, — of de Staten ongevoelig zullen zijn voor hun verlangens naar wat meer medezeggenschap der burgerij in de regering in Nieuw Nederland.

— Medezeggenschap? hoonde Kieft. — Generaal Houten Been zal het hun wel anders inpeperen!

(Wordt vervolgd.)

TABER: centrum der suikerbietenbouw

Op een nog zomerse morgen zetten we vanuit Frank onze tocht voort naar de volgende stopplaats in onze agenda, Taber. De lucht was blauw (en groen het dal) en omdat we nog niet veel kans gekregen hadden om van de bergen en dalen te genieten, besloten we een omweg te maken door het Waterton Lakes National Park. Een omweg, die ik een ieder oprecht kan aanbevelen, want een bezoek aan dit verste uithoekje van Alberta is de moeite waard!

★

Eerst keerden we de bergen de rug toe en reden naar het Oosten, maar bij Pincher Station sloegen we af naar het Zuiden. Highway No. 6 loopt vandaar regelrecht naar de U.S. grens, voorbij het aardige plaatsje Pincher Creek, dat de laatste jaren beduidend gegroeid is sinds er in de buurt een zwavelfabriek neergezet werd. Bij de ingang van het park waarschuwde de poortwachter ons, dat de grote weg door het reservaat doodloopt tegen de Rocky Mountains en de meren aan. Heel simpel: daarachter is de wereld dichtgeplakt met kranten. Wie dat schouwspel bekijken wil, moet maar de benenwagen nemen!

Cameron Falls

Omringd door bergen, die hoogmoedig hun toppen in de wolken staken, lagen de Waterton Lakes te glinsteren in de zon en het was een gezicht om zo te stelen. Een luxueus resort, natuurlijk Waterton Park genaamd, compleet met sprookjeshotel op een heuveltop, wemelde nog van de welvarende Amerikanen, hoewel het seizoen afgelopen was. Een watervalletje, dat vrolijk klaterde, werd de aanleiding dat we het hogerop zochten langs een kronkelende zijweg, die zo'n 30 mijl de bergen inging.

Ach, U raadt het al.... We kwamen opnieuw tot stilstand aan de oever van een charmant meer, dat ons onomwonden meedeelde: de enige weg was "der Weg zurück", tenzij we een helicopter bij ons hadden. Langs de hele route huppelde een kristalhelder beekje over de rotsen met ons mee, soms vlak naast de weg, soms diep in een ravijn, tot het zich bruisend uitleefde in de kleine waterval met de grote naam, de Cameron Falls. De omgeving was zo schitterend, dat ik op staande voet mijn hart verloor aan dat eigenwijze kopstuk van een park.

☆

Een beetje weemoedig namen we na een paar uur afscheid van de Rockies en haastten ons om de vruchtbare vlakten te bereiken. Dit heb ik vanaf onze aankomst altijd de grote aantrekkelijkheid van Alberta gevonden: dat er ongeveer alles is, wat men maar begeren kan, wouden, prairies, heuvels, bergen en meren, binnen een redelijke afstand. Als U er nu nog een zeekust met een volwassen havenstad bijtovert, heb ik absoluut niets meer te wensen.

Onze route voerde door het heuvelland eerst naar Cardston. Daar staat één van de schoonste gebouwen van Alberta en misschien wel van ons land, de in 1921 afgebouwde Mormonen-tempel, een architectonisch meesterwerk. De tempel is achthoekig van vorm, 110 voet hoog en kostte destijds het lieve sommetje van 1 miljoen dollar. Rondom de tempel en zijn prachtig aangelegde tuinen loopt een stenen muur. Het interieur bestaat uit kostbaar ingerichte kamers, die op hun beurt steeds mooier worden, tot de Celestial Room bereikt wordt, waar pilaren van mahoniehout het vergulde plafond steunen en de bogen zijn ingelegd met goud. De tempel wordt niet als kerk gebruikt, maar is alleen bestemd voor bijzondere plechtigheden, als inwijdingen.

Door een land, dat alsmaar vlakker en vlakker werd, reden we op de stad Lethbridge aan, waarvan we echter slechts de buitenwijken te zien kregen. Vandaar naar Taber is het 32 mijl en je kunt eenvoudig niet missen: allerwegen staarden de suikerbieten ons aan. In verscheidene plaatsen werden de bieten besproeid door z.g. Sprinklers, die in rijen ertussen opgesteld stonden. Als een langwerpige fontein stonden ze daar kordaat de bieten te besprenkelen, die het wel best vonden. Dit is een van de irrigatie-methodes, die in dit district gebruikt worden om een rijke oogst te halen van grond, die anders waardeloos zou zijn.

★

Taber bleek een flink uit de kluiten gewassen dorp te zijn met zo'n 4000 inwoners, een spoorweg er middendoor en gezellige winkelstraten. Bij de eerste oogopslag doet het denken aan Wetaskiwin. (Albertanen, U snapt het nu.) Met toeristen schijnt dit dorp niet veel op te hebben, want we hadden nogal moeite om onderdak te vinden. Bij een korte sightseeing tour ontdekten we een modern ziekenhuis en enkele grote kerken, waarbij de kleine Chr. Ref. Church volkomen in het niet viel. Maar tenslotte zit het-em niet in het uiterlijk, hebben we altijd geleerd.

Met de jonge pastor van deze kerk, Rev. Herman Bade, maakte ik al spoedig kennis en hij bleek graag bereid om me een beetje op weg te helpen met de geschiedbeschrijving van Taber's immigranten-community. Rev. Bade en zijn vrouw zijn nieuwe nieuwkomers in onze gewesten, nog geen jaar geleden kwamen zij over uit een van Drente's gemixte veenkoloniën. Een betere vooropleiding tot pastor van een gemeente als Taber kan men zich moeilijk voorstellen. Een heerlijk en onvergetelijk moment van hun leven verbindt hen reeds met Taber, sinds daar een half jaar geleden hun eersteling geboren werd. In record-tijd kregen ze dus een kleine Canadees in de familie!

☆

Uit papieren, die reeds plichtsgetrouw aan het vergelen waren, doken we het volgende op: Het voorjaar van 1950 zag de eerste Nederlandse immigranten in Taber verschijnen, het waren de families De Ruiter, Prins en Roeke, die samen aan huis kerkdiensten hielden. In datzelfde jaar werd er even buiten het dorp een grote suikerfabriek gebouwd en de productie van suikerbieten, een der hoofdproducten van deze streek, nam toe. De farmers zaten zeer verlegen om hulp en zo kwam het, dat fieldman Nieboer van Iron Springs voor de overkomst van grote Nederlandse gezinnen ging zorgen, die de bieten als "springplank" naar een eigen farm wilden gebruiken.

Onze immigranten begonnen daar dus als knecht op een farm, waarbij zij naast werk ook een huis aangeboden kregen, hoewel dat soms de naam van "huis" volstrekt niet verdiende. Het was hard werken: bieten planten, uitdunnen en rooien. De grote kinderen en de vrouwen hielpen alle mee. Wie daar als immigrant gestart is, heeft het om de drommel niet gemakkelijk gehad. Nog wordt er door velen onzer gesproken met een mengeling van trots en opluchting over "de dagen, toen ik in de bieten werkte."

Inmiddels was men begonnen om in de United Church kerk te houden. Met Home Missionary Rev. P. J. Hoekstra en ouderlingen van Iron Springs en Lethbridge werd beraadslaagd hoe verder te gaan en het resultaat was een commissie, bestaande uit de heren De Ruiter, Roeke en Oudman, die de zaken van de toekomstige gemeente regelde. Na korte tijd, op 14 Mei 1951, werd de Chr. Ref. Church van Taber onder het toeziend oog van Rev. Hoekstra geïnstitueerd.

★

Het volgende jaar ontving de gemeente haar eigen (Nederlandse predikant, Rev. A. de Jager, nu te Brockville, Ontario. De eenvoudige houten kerk, die werd aangekocht, is een gebouw der Mormonen en staat midden in het dorp aan de 50e Avenue. (Bijgaand kiekje is niet bepaald perfect, maar werd door mij met levensgevaar genomen: ik lag op een haar na onder een truck, reuze bijdehand). Taber's tweede (Amerikaanse) pastor kwam in 1955, Rev. M. Dornbusch, die als Home Missionary in Manitoba gewerkt had en daarheen drie jaar later weer terugkeerde.

Van de vijf mannen, die de eerste kerkeraad vormden, wonen er nu nog slechts twee in Taber, dat zijn de heren Oudman en Oevering. Dat geeft U al dadelijk een idee hoe het deze Nederlandse community verging: in de loop der jaren is zij zeer geslonken. Volgens de laatste opgave bedraagt het aantal gezinnen in de kerk 34. Vele immigranten zijn gekomen en weer gegaan. De oorzaak hiervan ligt in de suikerbieten, die aan onze mensen slechts ca. vier maanden per jaar werk geven. De winter-werkloosheid was groot, zodat de een na de ander geen toekomst meer zag en vertrok naar andere streken, zelfs naar Ontario.

Toen Rev. Bade vorig jaar in Canada arriveerde, wachtte hem een dubbele taak: hij werd n.l. niet alleen predikant van de kleiner geworden kerk van Taber, maar ook van de kerk van Vauxhall, 22 mijl ten Noorden en te bereiken langs een verlaten grintweg, die we niet gauw vergeten zullen. (Daarover hoort U de volgende maal meer!) U kunt begrijpen, dat deze veelomvattende taak de dominee geen tijd laat om "zitvlees" te krijgen, want hij is doorlopend in touw tussen de twee gemeenten, die hem zusterlijk delen in de verhouding 3 : 2.

★

Momenteel werken de Nederlanders van Taber in de suikerfabriek, in een conservenfabriek, in de bieten (seizoen), als truckdriver voor de irrigatie-werken etc., terwijl sommigen een farm gekocht of gehuurd hebben. De leden der Chr. Ref. Church zijn — wat opmerkelijk is — voor 25% van niet-Gereformeerden huize. Het meeleven in de gemeente is goed, echter kampt ze met een "oudere jeugd"-probleem, dat ook elders voorkomt, er zijn meer jongens dan meisjes. Jammer is, dat het evangelisatiewerk belemmerd wordt door het feit, dat de kerk in de volksmond hardnekkig "the Dutch church" blijft. De uitnodiging aan een Canadees om mee te gaan naar deze kerk, wordt eenvoudig als absurd beschouwd! Rev. Bade drukte het aldus uit: "Het klinkt vreemd, maar de bevolking hier is te godsdienstig. Bijna elke Canadees hoort van huis uit bij een kerk, ook al doet hij er niet aan, dat laat ons weinig gelegenheid om ertussen te komen."

Tijdens een gesprek met Mrs. Bade had ik al enkele schilderstukjes in haar huiskamer bewonderd, die het werk bleken te zijn van een artistieke broer van de pastor.

(Zie volgende pagina.)

De Christian Reformed Church te Taber, Alta.

(Vervolg van pag. 6)

Rev. Bade nam me daarop mee naar zijn studeerkamer en toonde een schilderij, mensen, dat me een brok in de keel gaf: een weids Rotterdams havengezicht. Eens temeer ben ik nu overtuigd, dat sommige dingen onbillijk verdeeld zijn in de wereld, want wat in vredesnaam moet een predikant uit Drente, die vast geen sleepboot van een rijnaak kan onderscheiden, met zo'n schilderij? Dat kan toch alleen maar echt gewaardeerd worden door een Rotterdammer!

★

Na dit arti-stieke intermezzo gingen we terug naar de statistieken. De zondagsschool in Taber wordt bezocht door 35 kinderen en staat onder toezicht van Mr. Ralph de Wolde. De penningmeester der kerk heet John de Wolde en ik ben er niet achter gekomen of deze beide heren broers zijn of niet. De scriba is Jan Oudman, die evenals zijn broer een farm heeft in de omgeving van Taber. Zij zijn de zonen van de meer genoemde Mr. Oudman Senior en deze grote immigranten-familie is een van de weinigen, die van het begin af het lief en leed der kerk van Taber meegemaakt heeft en niet weggetrokken is. Ondanks de tegenslagen hebben zij hun doel bereikt.

Even buiten Taber kunt U als bewijs daarvan de varkensfokkerij van Mr. Oudman Sr. vinden. Wie ooit onvriendelijk tegen me zegt, dat mijn huis wel een varkensstal lijkt, zal niet boos aangekeken worden: zijn stallen, waarin honderden varkens en biggetjes (tot groot vermaak van mijn zonen) genoegelijk ronkten, waren zo schoon als een klontje!

☆

Op de morgen, dat ik de plaats bezocht, zat de familie juist aan de koffie in de zonnige serre. Vader en Moeder Oudman vertelden me, dat ze beiden al 58 jaar waren, toen ze naar Canada emigreerden vanuit Middelstum, prov. Groningen. Reeds in 1948 was hun oudste, Jan, geëmigreerd en hij belandde in Taber net in de tijd, dat er vraag was naar Nederlandse gezinnen als hulp op de bietenfarms. Op zijn advies kwam het hele gezin (op één na) over, — vader, moeder, een tweede zoon en zeven dochters — en vond een plaats bij een Japanse boer.

Hun eerste huis was een "contraption" van twee schuurtjes tegen elkaar aangeplakt en het scheelde niet veel of ze sliepen onder de open hemel. Hard werken was het parool, maar onder de bedrijven door kregen de kinderen toch een behoorlijke opleiding. De bieten bleken voor dit gezin inderdaad de "springplank" te zijn naar een betere toekomst. Mr. Oudman kocht enkele jaren geleden zijn varkensfokkerij en maakt het goed. Zijn twee zonen zitten beiden op een farm, enkele dochters zijn getrouwd. Met elkaar verblijdden ze hun ouders met 20 Canadese kleinkinderen! Een dochter werkt als verpleegster in Taber's ziekenhuis en komt dagelijks thuis om haar moeder te verplegen. Ja, het was een zware slag voor het gezin, toen Mrs. Oudman zes jaar geleden door een beroerte getroffen werd en sindsdien ernstig invalide is. Ze ziet er nog zo flink uit en het is haar een vreugde, dat ze tenminste lezen kan. Daarom wens ik haar van hieraf toe, dat ze ons blad elke week met veel genoegen mag lezen! Over dit speciale nummer maak ik me, wat dat betreft, geen zorgen....

★

Wel, ik hoop, dat U na dit kort verblijf in Taber enigszins een indruk gekregen hebt van het leven onzer immigranten daar, die wonen en werken temidden van de suikerbieten. Het was voor mij ook een prettig bezoek, waarbij mijn persoonlijke indruk was, dat na al die tegenslagen en groeistuipen en teruggang de toestand voor de kerk van Taber aardig stabiel geworden is. Ik wens haar, onder haar jonge predikant, alle goeds voor de toekomst!

Tini Van Ameyde.

Verstand gevraagd

Nog nooit is de vraag naar ingenieurs zo groot geweest als thans. Dit komt omdat onze wereld meer problemen en vraagstukken dan mensen telt en hoe knap de techniek ook is, machines kunnen de problemen niet oplossen.

De beste robot en de verbluffendste "denkmachines" zijn waardeloos, als de mens er niet achter staat. Want alleen de mens bezit het redelijk verstand, niet de machines.

De ontwikkeling van de techniek gaat nu zo snel, dat er door de wereld een roep om "verstand" gaat, een vraag naar intelligentie. Dit verstand en deze intelligentie nu worden "geleverd" door de universiteiten, hogescholen etc.

De stroom ingenieurs, die jaarlijks deze instellingen verlaten is groot, maar nog lang niet groot genoeg. Zo heeft men b.v. alleen al in West-Duitsland op dit moment 35.000 ingenieurs nodig voor de industrie. Men verwacht dat dit er binnen 10 jaar zelfs 60.000 zullen zijn, wil men in de behoefte van de wetenschap en de industie kunnen voorzien.

Duitsland zou zonder bezwaar op dit moment in de electro-techniek 100% meer ingenieurs kunnen gebruiken, dan het thans in dienst heeft. Ze zijn er echter niet!

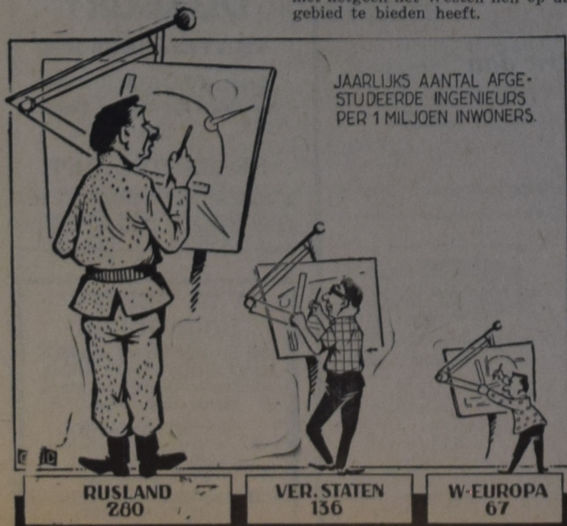
En niet alleen in Duitsland. Hoewel de situatie in de verschillende Europese en Amerikaanse landen uiteraard verschillend is, kunnen wij toch wel zeggen dat men over het algemeen met vergelijkbare tekorten kampt.

Men hoeft alleen maar een tijdje de personeelsadvertenties in de in de verschillende kranten te volgen. Het is helemaal niet opvallend meer om in Europese bladen personeelsadvertenties te zien van Amerikaanse bedrijven, die ingenieurs zoeken.

Dit laatste is wel een bedenkelijk verschijnsel, want Amerika moet als eerste land ter wereld voor alles zijn technisch leiderschap in de wereld kunnen handhaven. Heeft men nu gebrek aan "verstand", dan zal men langzaam maar zeker de wedloop met de Russen gaan verliezen. De Russen hebben n.l. weliswaar ook gebrek aan ingenieurs, maar hun universiteiten leveren jaarlijks verhoudingsgewijs meer ingenieurs af dan die in het Westen.

Bovenstaande grafiek geeft daarvan een sprekend overzicht. Duidelijk zien wij dat, gerekend per miljoen inwoners, er jaarlijks in Rusland 2 x meer jonge technici de hogescholen etc. verlaten dan in Amerika. Het gevaar voor het Westen is o.a., dat Rusland een veel groter aantal ingenieurs voor "export" naar de onderontwikkelde gebieden ter beschikking zal hebben dan Europa en Amerika. Hetgeen een zaak van vergroting van de politieke invloed kan betekenen.

Overigens zal een steeds toenemende "export" van Russische ingenieurs naar Azië etc. tot gevolg hebben dat de door hen opgeleide vakmensen in die landen voor alles met Russische machines en produkten zullen willen werken. Zij zijn dan immers veel minder bekend met hetgeen het Westen hen op dat gebied te bieden heeft.

ECHTSCHEIDINGEN

V.

Nog iets over de Canadese situatie.

Wellicht herinnert U zich, dat we in een onzer artikelen over het echtscheidingsvraagstuk melding hebben gemaakt van een advocaat in Toronto, nl. Theodore Nasimok, die foto's van dezelfde dame, een gescheiden vrouw, buiten haar weten om had gebruikt onder verschillende namen als co-respondent in drie verschillende echtscheidingsprocessen. Deze Nasimok heeft thans terecht gestaan, "he pleaded guilty" en werd veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf en $ 1000.— boete. Misschien lijkt U de straf te licht voor een dergelijk misdrijf. Maar dit is wat de rechter ervan zei: "zijn eigenlijke straf is dat hij uit de kring der advocaten zal worden uitgestoten en daardoor het verlies van zijn bestaansmogelijkheid." De rechter had het er zwaar mee, deelde hij mede, want Mr. Nasimok had een vooraanstaande positie onder zijn mede-advocaten, in de kerk, waartoe hij behoorde en in de samenleving, waarvan hij deel uitmaakte. Maar, zo besloot de rechter, "...de mensen hebben er recht op, absolute integriteit en eerlijkheid van rechters en advocaten te verwachten."

Hiermede is dus deze droeve zaak tot een einde gekomen.

Laten we niet te gemakkelijk zeggen dat die mijnheer Nasimok een "schurk" is. We weten hoe moeilijk de wetgeving voor echtscheidingen is. Het is niet altijd gemakkelijk een co-respondent te vinden, die bereid is het spel van gefingeerd overspel te spelen. Tot nu toe is geen "bewijs" gevonden van de waarheid van de verklaring van een vrouw voor de radio en de televisie, dat zij in meer dan 100 gevallen zich voor dit spel geleend en er goed aan verdiend zou hebben. Misschien konden daarom de clienten van Mr. Nasimok niet zo gemakkelijk een co-respondent vinden. Misschien ook kende hij deze cliënten persoonlijk. Misschien was hij als mens er van overtuigd dat de betreffende huwelijken grandioos mislukt waren en dat echtscheiding gebiedende noodzaak was. Misschien heeft hij de door ons beschreven procedure gevolgd om zijn cliënten geld te besparen. Wie weet?

Maar al met al, hij had het niet mogen doen en de straf van uitgesloten te worden uit de "bar", is dan ook terecht.

•

De situatie in Nederland.

In Nederland is de situatie, anders dan in de Nieuwe wereld, gelukkig door heel het land dezelfde. Men heeft daar geen provincies of staten, die een autonome regeling hebben getroffen. Ook behoeft men in geen enkel geval een nieuw wetsontwerp te maken om een echtscheiding te verkrijgen. De procedure is geheel in handen van de rechterlijke macht en de Hoge Raad is de enige beroeps-instantie, die mede op grond van de bestaande juris-prudentie uniformiteit van behandeling waarborgt.

Een kenmerkend verschil met Canada is allereerst, dat niemand in Nederland dadelijk met de echtscheidings-procedure kan beginnen. Men moet a.h.w. eerst een proces voeren om toestemming te verkrijgen tot het indienen van een vordering tot echtscheiding. Voor zulk een vordering heeft men nl. de toestemming nodig van de president van de rechtbank. Dit was ongeveer 10 jaar geleden in Nederland slechts franje, een formaliteit. De rechter, die gehouden was een poging tot verzoening van de beide echtgenoten te ondernemen, kon volstaan met de beide partijen voor zich te laten verschijnen en hen de vraag te stellen, of ze bereid waren zich met elkaar te verzoenen. Volgde dan daarop het categorische antwoord: "Neen", dan had de rechter zich van zijn taak gekweten en gaf hij permissie dat de vordering tot echtscheiding mocht worden ingediend. Maar na 1950 is dit beginnen te veranderen en door wijzigingen in de wet, aangenomen in Mei 1955; is aan dit voor-onderzoek en aan deze verzoeningspoging een veel groter betekenis toegekend geworden. Thans moet men aan de zgn. "gezinsrechter" toestemming vragen. De "gezinsrechter" is een rechter, die zich op het gezin heeft gespecialiseerd en die daarvoor dus ook meer belangstelling zal hebben, dan dit dikwijls met de rechter, volgens de oude procedure aangewezen, het geval was. Hij besteedt dan ook aanzienlijk meer aandacht en tijd aan de poging de beide echtgenoten te bewegen het nog eens met elkaar te proberen en hij verwijst daarbij ook naar allerlei instanties, die in dezen behulpzaam willen zijn. Lukt het echter de "gezinsrechter" niet de beoogde verzoening tot stand te brengen, dan draagt hij aan een "gezinsraad" op een onderzoek in te stellen en daarvan aan hem rapport uit te brengen. Luidt ook dit rapport negatief, dan vindt nogmaals een bespreking plaats tussen de betrokkenen en de "gezinsrechter", faalt ook deze poging, dan mag de eisende partij de vordering tot echtscheiding indienen, maar dit moet dan ook binnen vier weken gebeuren.

In Engeland volgt men een soortgelijke gang van zaken en vanuit Engeland hebben mij gegevens bereikt, dat deze geleid heeft tot zeer verrassende en verblijdende resultaten. In Nederland is deze nieuwe gang van zaken nog maar pas van kracht. Ik weet niet zeker of ze overal al in werking is getreden en van resultaten is mij tot op heden niets bekend.

Wel was het zo, dat ik in mijn contact met rechters en advocaten gedurende de laatste jaren dat ik in Nederland predikant was, steeds opgemerkt heb een grote welwillendheid ten opzichte van de pastorale zorg en een groeiende bereidheid om aan de officiële verzoeningspoging, die volgens de oude wet ondernomen moest worden, volle aandacht te geven.

In dit verband moge ik even in het voorbijgaan opmerken, dat ook de Provincie Ontario bezig is met veranderingen aan te brengen in de bestaande echtscheidings-wetgeving, zodat ook in dit geindustrialiseerde (en de industrie heeft grote invloed op de desintegratie van de stedelijke samenleving van onze dagen) deel van Canada eerstdaags "gezinsrechters" en "gezinsraden" zullen worden aangesteld.

Hoe staat het nu in Nederland met de echtscheidingsgronden? Een goede samenvatting vindt men in "Het Huwelijk, Herderlijk schrijven van de Generale Synode der Nederlandse Hervormde Kerk" 1952, blz. 145, die wij hier laten volgen.

"Het Nederlands recht erkent de mogelijkheid tot **ontbinding van het huwelijk** door echtscheiding op de volgende gronden (art. 264 B.W.):

1. overspel;
2. kwaadwillige verlating voor langer dan vijf jaren;
3. veroordeling wegens misdrijf tot een vrijheidsstraf van vier jaren of langer, na het huwelijk uitgesproken;
4. (levens-)gevaarlijke verwonding of (levens-)gevaarlijke mishandeling.

Daarnaast kent de wet de ontbinding van het huwelijk door onderlinge toestemming vijf jaren na een voorafgaand vonnis tot scheiding van tafel en bed (255 B.W.).

Feitelijk komt deze wetgeving dus hierop neer, dat een volledige ontbinding des huwelijks tot stand gebracht kan worden **tegen de wil** van een der echtgenoten, indien ten aanzien van die echtgenoot één der vier bovengenoemde gronden aanwezig is en met **beider wil** (zonder dat bepaalde gronden genoemd worden) indien een termijn van vijf jaren na een scheiding van tafel en bed verstreken is."

•

Er zijn dus in Nederland meer echtscheidings-gronden dan in Quebec en Newfoundland. Toch vinden ook daar de meeste echtscheidingen plaats op grond van overspel. Maar de Nederlandse wetgeving eist niet (niet meer sinds 1882) dat het bewijs van overspel voor de rechtbank moet zijn geleverd. We hebben daar dus niet het geknoei met co-respondenten en particuliere detectives.

Maar wat is er nu gebeurd? Dit, dat "overspel" als reden wordt opgegeven om echtscheiding te verkrijgen, ook als dit niet het geval is. De man neemt dikwijls de schuld op zich. Dat maakt het gemakkelijker om de kinderen aan de moeder toegewezen te krijgen en wordt ook beschouwd als het meest ridderlijke tegenover het zwakkere geslacht. De procedure is dan deze, dat de vrouw de man in beschuldiging stelt wegens "overspel" en dat de man niet ter rechtszitting verschijnt en zich niet verdedigt en na verloop van enkele dagvaardigingen en zittingen bij verstek wordt veroordeeld. Maar deze practijk, die veel gematigder en rustiger verloopt, dan wat we hier in Canada ontmoet hebben, heeft als grote bezwaar, dat op deze wijze het huwelijk te allen tijde **bij onderling goedvinden** kan worden ontbonden. Maar de Nederlandse wet heeft juist in

(Vervolg op pag. 9)

HET NIEUWSTE: DE TRAMPOLINE

Vijf minuten voor een dime is het tarief, waarmee de trampoline in de tuin van de fam. King te Toronto gebruikt wordt om geld in te zamelen voor de overkomst van een Hongaars gezin. De kinderen uit de buurt doen van harte mee en staan in de rij op hun beurt te wachten. De trampoline is een stuk sterk canvas, dat elastisch is opgehangen in een raam, zodat men er prachtig op springen en duikelen kan.

De nieuwste aanwinst voor de Canadese "backyard" is de TRAMPOLINE, waarop jong en oud een vreugdedans kunnen uitvoeren. Natuurlijk is het fijn om een privé zwembad in de tuin hebben, maar zonder een trampoline is de zaak toch niet compleet, althans dat is de hoop van Charles O'Neill, president van de pas opgerichte Vorolene Ltd., die zich bezig houdt met het fabriceren, exporteren en exploiteren van het nieuwste op het gebied van lichaamsbeweging, de trampoline.

De trampoline is een imitatie van het circus-valnet en twee jaar geleden begonnen de mensen in Zuid Californië er achter te komen, dat je met zo'n ding veel plezier kon beleven. O'Neill, die op dat moment een positie had als handelsconsulent las ervan en vloog naar Californië om het van dichtbij te bekijken.

Hij zag er zoveel in, dat hij met twee anderen een onderneming oprichtte voor de exploitatie van een "trampoline centre". En zo kan men sinds Juli op het shopping centre te Port Credit, Ont. kinderen en mannen (zelfs vrouwen in skirts) zien op en neerdansen op een serie van tien trampolines tegen een tarief van een kwartje per 15 minuten.

Het sloeg onmiddellijk in; de opbrengst blijkt $ 2500 tot $ 3000 per maand te zijn en de onderneming hoopt thans trampoline centres te openen in vijf of tien andere shopping centres in Toronto. Inmiddels is de liefhebberij ook al overgeslagen naar Winnipeg en Calgary, terwijl er veel vraag is naar privé-trampolines.

Daarom zal Vorolene Ltd. behalve de trampoline-centres ook particuliere trampolines gaan maken. De prijs zal dicht bij de $ 400.— liggen.

Een particuliere trampoline in de backyard van een gezin in Toronto werd deze maand in publieke dienst gebracht om geld in te zamelen voor de overkomst van een Hongaars gezin naar Canada. Kinderen uit de buurt mochten voor een dubbeltje vijf minuten "trampolinen" en vonden het een feest. Zo hebben we weer een stap gezet op het ontwikkelingspad der lichamelijke oefeningen, na het schielijk verscheiden van de hoolahoop.

De bloem van de Provincie QUEBEC

(Canadian Scene) - Ofschoon de Fleur-de-lis, de Iris, in het wapen van de provincie Quebec staat, is hij niet officieel tot de provinciale bloem gekozen. Vóór de tijd van de Kruistochten werd de iris al verbonden met de Franse troepen, lang voordat ooit de eerste voyageur door de bossen van Canada trok.

De wilde Blue Flag (Iris versicolor) groeit tot een hoogte van drie voet en wordt in schoonheid en sierlijke vorm door geen gekweekte soort overtroffen. Wanneer de bloemen verwelkt en verdroogt zijn, worden de zaden en de zaaddoos rijp. Na enige tijd splijt de langwerpige, drielobbige zaaddoos open en het zaad wordt uitgestrooid. Dit soort plant, die een dikke, horizontale, knolachtige wortel heeft, hangt wat zijn voortplanting betreft meer af van uitbreiding van zijn wortelstelsel dan van de ontkieming van het zaad. De bladeren van de Blue Flag staan rechtop en zijn korter dan de bloemstengel; zij zijn ongeveer één inch breed, hebben evenwijdig lopende nerven en zijn puntig als een zwaard.

Deze wilde iris is één van de meest voorkomende soorten van irissen in Noord-Amerika. Het is een sterke bloem en hij verbergt zijn schoonheid niet in de diepe bossen. In plaats daarvan vertoont hij die aan de rand van moerassen, stroompjes en vochtige weilanden, waar de zon tot op de grond door kan dringen. De schitterende bloemen gaan in Mei of Juni open.

De Fleur-de-lis

ECHTSCHEIDINGEN

(Vervolg van pag. 8)

art. 263 van het Burgerlijk Wetboek de bepaling opgenomen, dat het huwelijk, dat in wezen onontbindbaar is, niet door onderling goedvinden kan worden ontbonden, met uitzondering van het geval van scheiding van tafel en bed voor de tijd van vijf jaren (zie boven).

Het is goed dat de wetgeving die bepaling heeft. Het komen tot een huwelijk moge een zaak zijn van onderlinge overeenkomst, is een huwelijk eenmaal gesloten, dan is dit in wezen een "onverbreekbare" overeenkomst. De echtscheidingswetgeving dient alleen te voorzien in wat we nu kortheidshalve maar de "abnormale" gevallen zullen noemen; gevallen, waarvan de rechter de overtuiging heeft, dat de voortzetting van het huwelijk groter schade kan doen aan enkeling en gemeenschap dan de ontbinding daarvan. We komen hierop nog nader terug in verband met "de Heilige Schrift en de echtscheiding".

De Nederlandse wetgeving stelt zich in theorie dus op het juiste standpunt, maar de practijk is, dat echtscheiding feitelijk ook mogelijk is door onderlinge overeenkomst, zolang als een der partijen bereid is "de schuld" op zich te nemen.

Deze practijk wordt in Nederland nu gekenmerkt als "de grote leugen". Het rapport van de Nederlandse Hervormde kerk, zoëven genoemd, veroordeelt deze practijk met de volgende argumenten: "De vrijheid tot echtscheiding, welke de Overheid thans toelaat is in strijd met de roeping, welke de Overheid bij deze heeft. Zij leidt tot lichtvaardige echtscheidingen en als belangrijk nevenverschijnsel tot lichtvaardige huwelijken".

Ook in ons oude Vaderland heeft men dus de ideale wetgeving nog niet bereikt met het oog op het moeilijke terrein van de echtscheiding, de ontbinding van het in wezen onverbreekbare huwelijk, die soms geboden kan zijn vanwege de "hardigheid der harten" in deze door de zonde geschonden wereld. Wel is er winst gemaakt in de procedure die aan die van de eigenlijke echtscheiding voorafgaat. Natuurlijk sluit het bovenstaande niet uit, dat in vele gevallen de aanklacht van overspel wel op waarheid berust, ook als de betrokken echtgenoot of echtgenote zich bij verstek laat veroordelen.

R. Kooistra.

DE RENTESTAND IN NEDERLAND

In Nederland lag bij het krediet op korte termijn de rente in het **tweede kwartaal van 1960** ongeveer op hetzelfde niveau als in het eerste kwartaal van dit jaar en iets hoger dan in hetzelfde kwartaal van het voorgaande jaar. De officiële notering van de rente voor daggeldleningen beliep gemiddeld 1,68% tegen 1,56% in het eerste kwartaal 1960 en 1,43% in het tweede kwartaal van 1959. Het marktdisconto voor 3-maand schatkistpromessen beliep gemiddeld 2,35% tegen 2,45% in het eerste kwartaal 1960 en 1,69% in het tweede kwartaal van 1959.

Bij het krediet op lange termijn lag het renteniveau in het tweede kwartaal van 1960 eveneens op praktisch hetzelfde peil als in het eerste kwartaal van dit jaar, terwijl het bovendien slechts weinig verschilde van dat in het tweede kwartaal van 1959. De hypotheekrente beliep gemiddeld 4.83% (tegen 4,84% in het eerste kwartaal van dit jaar en 4,86% in het tweede kwartaal van 1959); het rendement op eeuwigdurende Staatsleningen beliep gemiddeld 4,43% (tegen 4,44% in het voorafgaande kwartaal en 4,12% in hetzelfde kwartaal van het vorige jaar).

LANDBOUW COOPERATIES

De levensvatbaarheid van de cooperatieve beweging in Canada heeft belangstelling gewekt in de gehele wereld. Elk jaar ontvangt het Canadese Ministerie van Landbouw vele verzoeken om inlichtingen en bezoeken van studenten, die geinteresseerd zijn in cooperaties.

Er zijn in totaal in Canada 2905 landbouwcooperaties, waarvan 68 procent zich bezig houden met in- en verkoop van goederen en materiaal terwijl de overigen bewerkings- of andere bedrijven zijn. Het totaalbedrag van de omzet van alle landbouwcooperaties in Canada was in het boekjaar 1958-59 meer dan $ 1.363.750.000.— **hoger dan ooit tevoren** en ruim 118 millioen dollar meer dan in het voorgaande jaar. De groei is er dus blijkbaar nog niet uit.

Deze en de volgende cijfers werden verstrekt door de afdeling Economie van het Ministerie, welke een rapport heeft samengesteld van vrijwillig verschafte gegevens van de verschillende cooperatieve verenigingen.

Meer dan de helft van de in- en verkoopsorganisaties van de Canadese farmers worden gevonden in de provincies Saskatchewan en Quebec. De cooperaties verhandelen 33 procent van alle landbouwproducten die in Canada op de markt komen, oftewel 59 procent van het graan, 53 procent van de honing, 45 procent van de wol, 43 procent van de maple producten, 30 procent van het vee, 28 procent van het fruit en de groente en 27 procent van de zuivelproducten.

De omzet van de inkoopcooperaties nam nog meer toe dan die van de verkoopcooperaties. In 1938 was de omzet van de verkoopcooperaties bijna zeven maal zo groot als die van de inkoopcooperaties, maar de Canadese boer is meer en meer het nut van gezamenlijk inkopen gaan inzien en zo is de verhouding thans 1 op 3. Behalve zaaizaad en kunstmest worden ook bestrijdingsmiddelen, voedermiddelen, machine- en tractoronderdelen, olie en machines cooperatief ingekocht, maar op vele plaatsen tevens kleding, meubilair, kolen, bouwmaterialen e.d.

Boven deze cooperatieve ondernemingen staan nog weer een tiental cooperatieve groothandelsbedrijven, bestaande uit provinciale of regionale federaties van cooperatieve bedrijven.

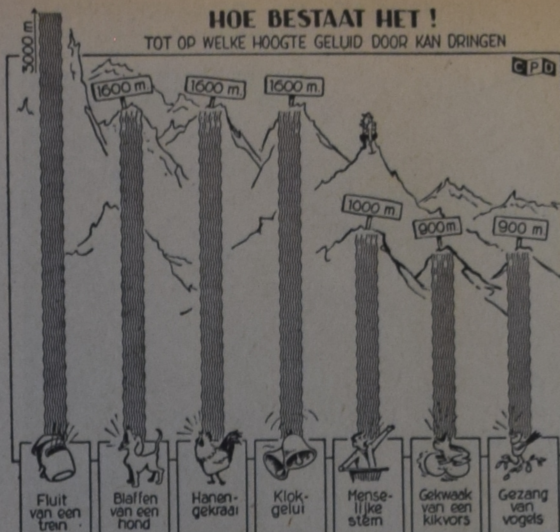
MOSTERDPOT VAN DE WERELD

(C. S.) — Van de mosterdvelden op de uitgestrekte boerderijen op de droge gronden van Zuid-Alberta komt het "hete goedje", dat uitgevoerd wordt naar verschillende delen van de wereld. Het grootste gedeelte echter van de 46.000.000 pond aan mosterdzaad, dat verleden jaar van de 79.900 acres in Alberta geoogst werd, gaat naar de Verenigde Staten om haar hot-dog etende bevolking van mosterd te voorzien. In 1959 bracht de oogst naar schatting een $2,000,000 op aan de boeren van Zuid-Alberta. Dit was echter verre van een record-opbrengst en was in werkelijkheid 50 percent minder dan in 1956 binnengehaald werd, toen de opbrengst 110.000.000 pond bedroeg.

BIG POWER SOURCE

Though only 35 miles long, the Niagara River is one of the world's largest sources of hydro-electric power. The combined capacity of Ontario Hydro's Niagara plants is more than 2,000,000 kilowatts.

Tallest transmission towers ever built by Ontario Hydro are 335 feet, as high as a football field is long. Near Cornwall, the twin structures support a span of 3,323 feet.

Het is verbluffend te ontdekken, tot welke hoogten een eenvoudig geluid nog kan doordringen. Vooral in de bergen kunnen wij vaak opmerken, dat het simpele geluid van b.v. een kraaiende haan nog heel goed hoorbaar is, als wij reeds zo hoog zijn geklommen, dat het dorp de omvang van speelgoedhuisjes heeft aangenomen.

Geluid blijkt zich naar boven beter voort te planten dan in andere richtingen. Dit komt, omdat geluid zich krachtiger voortplant van dikke naar dunnere luchtlagen. In onze grafiek geven wij een duidelijk overzicht van de mate, waarin het geluid de hoogte weet te veroveren.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Bedankt voor Sarnia (I), Ont. A. De Jager te Brockville, Ont.

Voor Cobourg, Ont. Ottawa, Ont. en Athens, Ont. J. A. Quartel te Wyoning, Ont.

ALL ONTARIO DEACONS CONFERENCE

On October 15, 1960 an all Ontario Deacons Conference will be held in the Mount Hamilton Christian Reformed Church, Upper Wellington St., Hamilton.

Rev. F. Guillaume of Toronto will speak on the topic: "Wereldwijde dienst", and the Rev. J. Van Harmelen of Oshawa, will discuss "Onze eerste stichting van barmhartigheid in Ontario."

The meeting will start at 10.00 A.M. and is scheduled to last till 4 o'clock in the afternoon.

The registration forms, which have been mailed to all consistories, should be returned to Mr. W. Martens, R.R. 3, Hannon, Ont., before October 31, 1960, so that proper arrangements can be made.

FREE CHR. REF. CHURCH CHURCHDAY

De Free Christian Reformed Church in Canada hoopt weer een Church-Day te houden, die jaar op 10 October in de Pearl Street Presbyterian Church te Hamilton.

Als sprekers zullen optreden Prof. J. Hovius, Ds. W. Heerma, beiden uit Nederland en Rev. B. Densel uit Clifton, U.S.A.

Prof. Hovius is hier in opdracht van de Generale Synode 1959 van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland, om door persoonlijk contact met de kerken kennis te maken en daarna daarover rapport uit te brengen. Ds. Heerma is zeven maanden door de kerk te Veenendaal afgestaan om de Free Christian Reformed gemeenten te Edmonton en Red Deer, Alta. een half jaar te helpen. Hij is thans op de terugreis naar Nederland en verblijft nog enige tijd in Ontario.

REFORMED CHURCH

Beroepen te Brockville, Ont. H. E. Franken te Winnipeg, Man.

BOEKBESPREKING

STRUGGLE AND TRIUMPH
by A. Van der Jagt. Published by the Canadian Reformed Publishing House, Smithville, Ontario. 145 pages. Price $3.50.

This book purports to be a brief history of the Church. It consists of 64 short chapters, each of which concludes with a number of pivotal dates and a set of questions. Its evident intent is to serve as a textbook for catechism classes, schools, and young peoples' societies.

Outwardly, this book makes a very neat appearance. As to its contents, however, it leaves much to be desired. First of all, it abounds in grammatical errors and spelling mistakes. Then, too, it is full of "dutchisms;" as, for example, when it states that the Heidelberg Catechism is "a manual for doctrinal preaching on the Sunday." Sometimes its grammatical errors are rather amusing. For example, on page 99 we are told that "the Bible Presbyterian claimed that the Church should forbid all drinking of alcoholics."

What is more serious, however, is the fact that this book is extremely biased in its presentation of the historical facts. In the preface it is stated that it is written with "prejudice." But this is defended, because it is supposed to be "a good, a biblical prejudice." Here again it appears that the person who wrote this preface does not know the exact meaning of English words. He does not seem to know the difference between "bias" and "prejudice." Be that as it may, it is quite apparent that the author of this book is not only biased, but also, unwittingly perhaps, prejudiced. For his whole purpose seems to have been to prove that practically all churches, except his own, may be denominated the "false church." At least in Canada the "true" Church must be identified with the Canadian Reformed Church only. This seems to indicate that before this church appeared on the scene, in 1949, the Church of Christ was not to be found in this country.

What is even more distressing in this connection is the fact that the closer home the author comes, the more vehement he is in his condemnation of the other denominations. For example, on page 38, we are told that the corrupt Roman Catholic Church of the Middle Ages remained the true Church "until the very day in the 12th century that Church started to persecute them who wanted to live according to the Word of God." On the other hand, however, of the Reformed Church of America it is said, that it has deteriorated so much, that it has lost all the marks of the true Church completely; and that "it is very easy to see that this church cannot anymore be considered the true Church of Christ as it in fact accepts anything but the teachings of Christ Himself." This is very strong language, indeed! Yet this is only one instance of the unfairness with which the author treats the various denominations which he discusses in his book.

Sometimes we wonder how well-informed he is about the facts of history. On various occasions this reviewer doubted the accuracy of his assertions. And when he states, on page 126, that the 1924 Synod of the Christian Reformed Church deposed the Rev. H. Hoeksema and his associates, he is surely missing the mark. Moreover, the Christian Reformed Church is criticized for its deliverances of the Synod of 1924. But this reviewer wonders what the Canadian Reformed Church itself would do, if one of its ministers would teach, in harmony with Rev. Hoeksema's position, that the covenant of grace is only with the elect. Would it tolerate the propagation of such a view? Would it stand idly by, if the same minister would call the current Canadian Reformed view of the covenant Arminian and Pelagian?

It is regrettable that this book seems to be more of an attempt to justify the existence of the Canadian Reformed Church than an account of the history of the Church throughout the ages. But again, the author's "prejudice" seems to have made it impossible for him to write a real history of the Church universal. As a result this book cannot expect a large distribution. All this is sincerely regretted by the present reviewer. He had tried to read this book sympathetically. And, indeed, it presents a lot of interesting facts about the various churches. There are parts of this book which are very commendable. But when the history of the Church universal seems to find its whole "raison d'étre" in a justification for the origin and existence of one's own little denomination, it is no longer seen in its broad perspective; but it is cast into a very small mold indeed.

A. Persenaire.

EEN BIJZONDERE KALENDER

Dezer dagen kregen wij een nieuwe kalender voor 1961 toegezonden, waaraan wij graag enige bijzondere aandacht willen geven. De kalender is uitgegeven ten behoeve van "Christian Education" in Canada en is samengesteld door Mr. J. Bevaart, de onvermoeibare administrateur van The Christian School Herald, daarbij bijgestaan door Mr. Geo. Van Dijk.

De kalender bevat twaalf maand-bladen en ieder blad heeft een grote, uitstekend geslaagde foto, voorzien van een toepasselijke tekst of spreuk. De foto's zijn op zichzelf al zeer geschikt als wandversiering. De kalender is in twee kleuren uitgevoerd en zeer duidelijk gedrukt.

Mr. Bevaart, die een zeer groot aandeel had in de totstandkoming van The Christian School Herald en ook het initiatief tot deze uitgave heeft genomen, geheel ten ten dienste van het christelijk onderwijs in Canada, heeft wel een compliment voor dit keurig stukje werk verdiend. We hopen dat de kalender een grote verspreiding ten deel valt, want dat is deze unieke uitgave meer dan waard.

TOUR WORLD HOME BIBLE LEAGUE

The Director of the Canadian Affiliate of the World Home Bible League, Mr. John VanderBoom will with Mr. Klingenberg make a tour through Western Canada with a "Slide-program" featuring more than 300 Kodachrome slides with synchronized narration in Hifi, entitled "Touring the World". Meetings will be held as follows:

Oct. 4, Chr. R. C. Winnipeg, Man.
Oct. 5, Chr. R. C. Regina, Sask.
Oct. 6, Chr. R. C. Edmonton, Alta.
Oct. 7, Chr. R. C. Neerlandia.
Oct. 9, Chr. R. C. Red Deer.
Oct. 10, Nazarene College.
Oct. 12, Lacombe.
Oct. 14, Nobleford.

They will also visit pastors in the neighbourhood.

With great gratitude to God who gave life and saved it, we happily announce the birth of our son

ANDREW PAUL

on Sunday, September 11th, 1960.

Mr. & Mrs. A. P. Geisterfer.
Ramona Jane.
Caspar John Michael.
Michael Raymond.

724 Henry S.E.,
Grand Rapids 6, Mich., U.S.A.

ANSWER X-WORD PUZZLE

P	A	L	S	■	P	A	C	O	S	■
E	M	E	U	■	O	P	O	R	T	O
A	N	A	R	■	L	A	R	R	U	P
G	A	S	P	S	■	■	D	A	M	P
E	N	T	R	E	A	T	■	■	B	O
■	■	■	I	V	Y	H	A	L	L	S
G	E	E	S	E	■	R	U	P	E	E
I	M	M	E	R	S	E	D	■	■	■
D	O	■	■	E	N	S	I	G	N	S
E	T	C	H	■	■	H	E	R	O	N
O	I	L	E	R	S	■	N	O	R	A
N	O	U	G	A	T	■	C	A	M	P
■	N	E	E	D	Y	■	E	T	A	S

CLASSIFIED ADS

ARE EASY
AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00. Every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

De Here verblijdde ons zeer met de geboorte van een welgeschapen dochtertje en zusje

WILMA - HENNY

14 September 1960.
Telkwa, B.C., Box 152.

Mr. & Mrs. H. Duursma.
Grace.
Annetta.
Alice.
Sieger.

Rev. L. M. Wynia announces the marriage of his daughter

JANNY
to
Mr. MENNO BOELENS

on Saturday the fifteenth of October, nineteen hundred and sixty at 3 o'clock.

First Chr. Reformed Church, Kitchener, Ont.

Rev. Wm. Vande Kolk and Rev. L. M. Wynia officiating.

Future address:
34 Young St. E., Waterloo, Ont.

Op 27 September mochten wij met onze ouders

DANIEL VANDER HOEK
en
ELSJE DE JONG

hun 25-jarig huwelijk herdenken.

Dat de Here ze nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

"Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn." Ps. 32 : 8.

Egbert en Trudy Vander Hoek.
Harry en Mona Buys.
Elly.
Clara.
Bart.
Coby.
Anna.
Danny &
Alice.
En kinderen.

Soli Deo Gloria.
23 Sept. mochten wij met onze ouders

JAN KOOPS
en
MARIA KOOPS—LAMBERTS

gedenken, dat zij voor 25 jaar door de echt verbonden werden.

Dat de Heere hen nog lang mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Roelof, Grand Rapids.
Geesje - Rienk.
Annie, Grand Rapids.
Wietsje Irene.
Harry.

Woodstock, Ont.

---

200 Acre Dairy Farm

8 Kamer huis, van alle gemakken voorzien, grote barn, kippenhok, varkenshok, garage, machineschuur, veel hooi en graan, bulkcooler, 2 tractors, enz. enz. 28 stuks vee, varkens, kippen. Melkcontract. Prijs $ 36,000, down $ 11,000.00.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
LI 9-3894

We hebben meer farms te koop.

Nog vrij onverwachts nam de Heere van ons weg onze lieve Man en Vader

WILLEM KUIPER,

in de ouderdom van 40 jaar. Zijn laatste woorden waren: "Die in de schuilplaats der allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen."
Psalm 91.

Dat hij thans bij Jezus is, is onze enigste troost.

Wed. T. Kuiper—
Joldersma.
George.
Margaret.

Smithville, Ont., R.R. 2.

Na een kortstondige ziekte heeft de Here van ons weggenomen onze lieve schoonzoon, zwager en oom

WILLEM KUIPER.

Dat hij thans juicht voor Gods troon is ons tot rijke troost.

Sterke de Here zijn gezin.

Smithville, Ont.:
Fam. M. Joldersma
Schoonoord, Nederland:
K. Joldersma.
Scotland, Ont.:
Fam. G. Oldergarm.
Glenholme, Nova Scotia:
Fam. J. Eisses.
Port Dover, Ont.:
Fam. J. Joldersma.
Hamilton, Ont.:
Fam. H. Joldersma.
Hamilton, Ont.:
Fam. C. Alkema,
Truro, Nova Scotia:
Fam. H. Oldengarm.

Zeer onverwachts nam de Here Zondag 25 Sept. uit ons midden weg onze vriend

JACK LANGHOUT.

Meer dan een jaar leed hij ernstig, herstelde de laatste weken en nu nam de Here hem in Zijn onbegrijpelijke genade plotseling tot Zich.

We weten en geloven dat hij ging naar zijn Heiland, Die door Zijn lijden hem nu verloste.

Soli Deo Gloria.
Young People
Chr. Ref. Church,
Weston.

MANAGEMENT SERVICES

Grote en kleine
BEDRIJVEN

Boekhoudingen, Belastingen & Controle, Systemen & Analyses, Koop/Verkoop-service, Oprichting "Companies Limited & Partnerships". Hollandse/Canadese training en ervaring. Vertrouwelijke behandeling gegarandeerd.

J. BAKKER
117 Alhart Dr., Thistletown, Ont. CH 6-2739

Burlington Book & Bible House

Any book in print may be ordered through us — Write for illustrated Catalog — Visit our modern store.

2445 Glenwood School Drive
BURLINGTON, ONT. NE 7-2151

---

250 ACRES

suit father son. Two good brick houses, oil furnaces, bathrooms, good barns, steel roofs, concrete silos, accomodation for 100 cattle loose, 5000 hens, automatic feed, water. Driveshed 28' x 80', abundant water in buildings and pasture for 75 cattle. $ 36,000.

Wm. Pearce, Realtor, Exeter, Ont.

Verzwakte Zenuwen,

moe, lusteloos, kouwelijk, humeurig, narrig, angstig, onredelijk, korzelig, huilbuien, nare dromen, is alles verkeerd, ziet ge nergens licht, levensmoe? Krachtens onze 35-jarige ervaring durven wij U volledig genezing garanderen als U een goede kuur neemt met onze geneeskruiden Nr. 3.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 15.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

FARMS FOR SALE
in the
Collingwood, Ont.
area

90 miles north-west of Toronto. Prices: $ 5.000 to $ 20.000. General farming, dairy, beef, fruit, cash-cropping. Excellent opportunities.

Write to Mr. W. G. Groot, Clerk, The Collingwood Christian Reformed Church, 199 Hunrontario St., Collingwood, Ont. Phone 1481 R.

Church Services 10 A.M. and 2.30 P.M.

---

390 Acres eerste klas Dairy Farm te koop

Deze farm is gelegen aan highway # 3 niet ver van Chr. Ref. Church en Chr. school.
Het eerste huis heeft 5 slaapkamers, eetkamer, ruime keuken, dubbele huiskamer, badkamer en droge kelder. Heet water - centrale verwarming.
Het 2de huis bestaat uit 2 apartments.
De grote mainbarn is voorzien van stanchions, waterbowls en boxes voor kalveren. Dit is een prachtig ingerichte barn.
De 2de barn is slechts 2 jaar oud en wordt momenteel gebruikt voor opslagplaats van hooi en stro. Meer dan 13.000 balen best hooi en een grote voorraad stro en graan.
Ruim melkhuis met zo goed als nieuwe 40 cans bulkcooler.
Een andere beste schuur biedt ruimte voor meer dan 1000 turkeys. Er is een dubbele garage en andere bijgebouwen.

25 Acres zijn beplant met fruitbomen, hoofdzakelijk Bartlet peren. In de graanopslagplaats is een grote Walk-In Cooler voor het bewaren van fruit en andere farm-producten.
De veestapel bestaat uit 50 stuks Holstein vee, (waarvan 22 stuks Pure Bred),400 turkeys en enige kippen. De koeien en het jongvee is eerste klas.
Behalve de boomgaard en 15 acres bos is al het land bewerkbaar en verscheidene acres zijn reeds ingezaaid met tarwe.
De meeste machines zijn slechts 3 jaar oud en in goede conditie. Op deze farm zijn minstens 3 werkkrachten nodig.
Vraagprijs $ 120.000.—. Er is $ 100.000.— hypotheek beschikbaar à 6%.
Vraagt verdere inlichtingen voor deze en andere mooie farmbedrijven aan:

K. KRAAY, REALTOR
15 KING STREET, ST. CATHARINES, ONT.
Tel.: MU 5-4245 or WE 4-1813.

FOR SALE
Rebuilt and new
TYPEWRITERS

Any make to suit your price. Twenty-five dollars and up. Six months guaranteed free. Free delivery within twenty-five miles.

See PETER KUIPERS,
72 Archibald St., Brampton, Ont.
or phone GL 1-4379.

Voor goede prijzen en vlugge opruiming van Uw dood vee

Telephone (collect)
Ancaster MI 8-3939
GEORGE LUNSHOF

For Sale in Paisley
BRICK BUILDING

size 48' x 40'. Land for expansion, suitable for small industry. Two room living quarters in Bldg. At present heated with steam boiler. Immediate possession. No reasonable offer refused.

For Sale in Paisley
BRICK BUILDING

2 storey. Suitable for 4 apartments and store. Water, hydro, heavy duty wiring, 3 piece bath on second floor. The store is 21' x 20' and would also make an excellent carpenter's shop. Asking price $ 7.500.

W. R. Thompson
REAL ESTATE BROKER
Box 16, Paisley, Ont. Phone 90.

Prima 140 acre Farm
TE KOOP

2 huizen, 3 barns en kleinere gebouwen.
Machinerieën als: 2 tractors, spreader, baler, combine, disc, plough etc., enig vee.
Downpayment $ 5000.—. Eigenaar handelbaar. Vraagprijs $ 32.000.—.

Stewart Bruinsma
170 King St. East, Beamsville, Ont.
LO 3-8807

Vertegenwoordigend:
A. S. KIMBERLEY LTD.
Real Estate
140 Church St., St. Catharines
MU 4-7428
25 King St. E., Beamsville
LO 3-8272

Ontving U reeds onze nieuwe

1960 - 61 Book Catalogus?

INDIEN NIET, VRAAG ONS ER OM!

32 pagina's gedrukt en geïllustreerd, waarin U vindt een grote verscheidenheid van

☆ BIJBELS
☆ STUDIEBOEKEN
☆ ROMANS
☆ KINDER- en JEUGDBOEKEN
☆ GRAMOFOONPLATEN
☆ ZONDAGSSCHOOL "SUPPLIES"

(Hollands en Engels)

Ook Uw adres voor DRUKWERK - STENCILWERK

PRO REGE PUBLISHING CO. & SPEELMAN'S BOOKHOUSE

7 Lippincott St. E. WESTON (ONT.), CANADA CH 1-0407

Willowdale $ 1500 down, 6 kamers stenen huis, vlak bij Yonge St., park en winkels. Lots of extras. Vraagprijs $ 13.900.

East End $ 2500 down, 6 kamer bungalow, 1 hypotheek, aluminum storm windows en screens, afgewerkte recreatie-kamer, groot lot, sewers en sidewalks.

East End $ 2500 down, 7 kamers, ideaal voor 2 gezinnen, 2 badkamers en 2 keukens, 5½% N.H.A. hypotheek.

Weston $ 2000 down, goed onderhouden 6 kamer huis, attached garage, excellent district, vlak bij winkels en T.T.C.

Vraagt vrijblijvend en gratis advies van

GERRIT BROOS
Vertegenwoordiger van
HARVEY KEITH, Realtor
181 Eglinton Ave. East,
Toronto
Tel. Zaak: HU 7-3333,
Thuis: BA 5-5139

Real Estate
JOHN STRUIK

CH 6-3998 24 hours service

Representing:
KEN WILES LTD.
1190 Weston Rd.
TORONTO RO 2-1191

Met Kerstfeest en Nieuwjaar naar Holland?

BOEK DAN NU UW BOOTREIS!
Op 19 November vertrekt van Montreal de RIJNDAM naar Rotterdam.

Vraagt inlichtingen bij:

C. STEENHOF
43 CRANE AVE. WESTON, ONT. Tel. CH 1-0811

TWEE GROTE BOERDERIJEN
samen 400 acres, vlak bij elkaar.

350 acres bewerkbaar. Van de allerbeste grondsoort - clay loam - met open bodem. Een er van, 190 acres, ligt aan de betonweg. Een van 210 acres lige er een mijl vandaan. School op de 190 acres. Grote schuren; geriefelijke huizen met heet en koud water. Mooie badkamers. Stromend water in de schuren.
Lage downpayments. De 190 acres $ 4,000 down; hypotheek van slechts 5%. Lage afbetaling aan een open hypotheek.
De 210 acres $ 7.000 down, waar dan de gehele inventaris ook mee betaald is.
Deze boerderijen liggen aan een melkroute naar Toronto. Het is een pracht gelegenheid voor twee broers of vrienden, die de dure machines samen willen gebruiken.
Het land is geschikt voor groenland; voor graan; en is ook bij uitstek geschikt voor ruwe tuinbouw, als bloemkool etc. Tussen Stayner en Barrie; kerkelijk Collingwood. Komt het zien.

TIMON HAGEN, REALTOR
R.R. 2, NEWMARKET, ONT.
Tel. Bradford, PRospect 5-3443.

---

150 ACRE MIXED FARM

Gelegen in Niagara Peninsula - 5 mijl Oost van Port Colborne - langs Lake Erie - aan verharde weg.

Met 9-kamers stenen huis (kan door twee gezinnen bewoond worden).
25 acres druiven - 35 acres peren en pruimen - 15 acres asperges - rest open land, weide en bos. Grond zeer geschikt voor tuinbouw.
Zeer grote schuur met stallen voor vee - varkens- en kippenhokken. Contracten voor fruit en tuinbouwproducten verzekerd.
Prijs $ 23,000.— met slechts $ 3,500.— down voor vertrouwd gezin. Afbetalingsvoorwaarden zeer gunstig op 6% open hypotheek.

In the Niagara Township —
10-kamer Modern Huis
met 6 acres grond.

Huiskamer van 19 x 14, keurig betimmerd en hardwood floors in de meeste kamers. Centrale olie-verwarming (heet water) - badkamer - warm en koud stromend water. Garage - werkschuur van 40 x 10 in goede conditie.
Zeer geschikt voor kippen- of mink-farm, maar ook voor bebouwing. Evt. meer grond beschikbaar. Vraagprijs $ 12,500.— met $ 3,000.— down. Eigenaar overgeplaatst naar elders.
Zoekt U een fruit-farm in "The Fruitbelt" van Canada!

VRAAG: **A. J. Klein,**
19 Silverdale Dr. — ST. CATHARINES — WE 4-2728
Heller & MacLean Ltd., Realtors, St. Catharines - MU 4-8181.